

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

నెప్పుంబరు 2024

వెల - ₹ 10.00

సమయభాషణ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపత్తి: 42 సంచిక: 05

పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి జయంతి

27-09-2024 (తెఱి భాద్రపద బహుళ దశమి)

ఈ నెల పండుగలు

సప్టెంబరు 01 - శ్రీ గురువరిత్ర బ్రంథ కృతజ్ఞతార్థిన్

సప్టెంబరు 03 - శ్రీ అవధూత చీరాల స్వామివారి ఆరాధన

సప్టెంబరు 07 - వినాయిక చవితి

సప్టెంబరు 07 - శ్రీపాద శ్రీ వల్లభ స్వామి జయంతి [తిథి - భాద్రపద శుద్ధ చతుర్బు]

సప్టెంబరు 08 - రిజానన్ మహారాజ్ ఆరాధన [తిథి - భాద్రపద శుద్ధ పంచమి]

సప్టెంబరు 27 - వ్యాజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి జయంతి

[తిథి భాద్రపద బహుళ దశమి]

“వింఱాయణంటే భగవంతుని లీలలు, అవతార విశేషాలు చదువుకుంటూ, వింటూ - అందులో పరాయణత చెందడమే. క్రమంగా మన తలంపులు, ఆచరణ, ఆశయాలు అన్ని ఆయన పరంగా మారడమే - సంసారుల జీవితాలు తమ కుటుంబ శైయస్సే లక్ష్మింగా కల్పినట్లు; ఏమి చేస్తున్నా, ఎక్కుడున్నా మరపురానట్లు; మానవులందరు తాము తమ శరీరాలు, పేర్లు అన్న భావంతో తాదాత్మం చెందినట్లు - భగవంతుని ప్రీతిని, స్వరణనూ పెంచేవిగా మారేలాగున చదవడము, మననం చేయడము - యివే పారాయణ! ప్రేయసికి ప్రేయమైనవన్ని ప్రేయునికి ప్రీతికరములై, మిగిలినవన్ని అయిష్టమైనట్లు క్రమంగా మన సద్గురువుకు ప్రీతికరమైన మాటలు, పనులు, నడవడులే మనకు ప్రీతికరములవడం పరాయణత. అది కల్పేలా సద్గుంథాలను చదవడం పారాయణ.”

వ్యాజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భిరణ్ణజ

సాయిబాబా పూజాశ్రీ కేరళలు

తిరువాయా?

పూజు ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

“శ్రీ సాయి పూజించేవారికి కష్టాలెక్కువగా వస్తాయంటారు. నిజమేనా?” అని కొందరు అడుగుతూ వుంచారు. శ్రీ సాయి అమిత దయామయుడని, ఆయన నల్స్తేత్తురలో కష్టాలు తీలి, కోలకలు నేరవేరుతాయని నానాటికి దేశంలోను, వెలుపలాగూడ వ్యాపిస్తున్న సాయిభక్తి నిరూపిస్తున్నాయి. అయితే మరి వారిని కొలుస్తున్నా కష్టాలు తీరనివారున్నారుగదా? అన్న ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది.

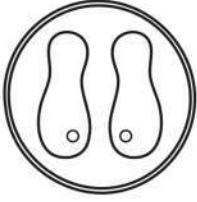
అసలిటువంటి ప్రశ్నలు కర్మ, అనురూపముల తత్త్వాన్ని సలిగా అవగాహన చేసుకోనందువలన కల్పుతాయి. కర్మల ఫలితాలనే మన మనుభవిస్తామని, అటి సుఖదుఃఖ స్వరూపమని, మనము కర్మలో చిక్కుకోవటానికి కారణం అజ్ఞానమని ప్రపంచంలోని ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాలాన్ని చెబుతున్నాయి. కనుక మనం ఆత్మజ్ఞానం చెందేవరకూ అసలుదుఃఖమన్నదివెంటాడవలసినదే. సాయినాత్మయించినా ఆయన చెప్పినట్లు నడుచుకొని, ఆయనను భక్తితో ధ్యానించి ఆయన మనలను చేర్చదలచిన గమ్యమైన ఆత్మజ్ఞానాన్ని పాందే వరకూ ఎప్పుడో ఒకప్పడు, ఏదో రూపంలో దుఃఖము వెన్నుంటుతూంది, అంతేగాని ఆయననారాథిస్తే కష్టాలు రావడానికి సద్గురువు నారాథించడం మహా పాపమైతేగా! కర్మయొక్క తత్త్వాన్ని అర్థం చేసుకుంటే యిట్టి అపోహకే తావులేదు.

అయితే మనం సాయిని కొలుస్తున్నా కష్టాలుండటమేమిటని ప్రశ్న మరో రూపం ధరిస్తుంది.

కర్మ అనేది పూర్వజన్మలలో రాగదేషపూరితమైన కర్మలలో త్రికరణాలతో మనం పాల్గొనడం వలన ఒక వంక అంతరంగంలో సంస్కార (అంతరంగం యొక్క అభినివేశము లేక అలవాటు) రూపంలోను, బాహ్యంగా వెనుకటి కర్మల ఫలితం రూపంలోనూ అటి మనము వెంటాడుతోంది.

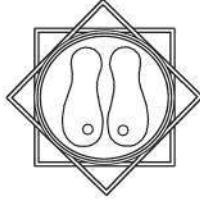
కర్మఫలానుభవం రూపంలో ఆ పాత అజ్ఞాన సంస్కారాలు, ఆ కర్మఫలాలు మనలో కలిగి, మనకు-ఆత్మజ్ఞానానికి మధ్య పేరుకొన్న మాలిన్యం జ్ఞానం గావడానికి కరుణామయుడైన పరమాత్మ నిఖిలంచిన ప్రేమసూత్రం కర్మసూత్రం. అయితే యా సదవకాశాన్ని వినియోగించుకొనక అజ్ఞానులైన మానవులు మరలా రాగదేషాలవలన ప్రేరేపించబడి కర్మలు చేస్తూ మరలా ఫలాన్ని, సంస్కారాన్ని పెంచుకొంటారు. అలా చేయకుండే మార్గం వివేకయుక్తమైన నిష్ఠామకర్మయేనని మహాసీయులు, భగవంతు పంటి ప్రామాణిక గ్రంథాలూ చెబుతున్నాయి. ఆ ప్రకారం ఆచలించక అట్టి ఫలితాలను మాత్రం ఆశిస్తాము. అదేలా పాసుగుతుంది? మన కర్మఫలాన్ని విడచి ఎల్లపుడూ కోరిన వెంటనే అన్నింటిని ఆయన నెరవేరుస్తుండాలని ఆశిస్తాము. అదే సాధ్యమైతే యిక యి ప్రపంచంలో ధర్మమే ఎవరూ ఆచలించనక్కర లేదుగదా! అంతేగాదు. అసలు ఏ మానవుడూ వేరే దుఃఖాశరూపమైన ముక్కికోసం యత్తించవలసిన ఆవసరమేమిటి? అందుకే సాయి ఒక వంక ఐహికమైన కోర్కెలతో వారిని దల్చించగూడదని చెబుతున్న భక్తుణ్ణి మందిలిస్తూనే, మరొకవంక “సీవు సత్యాన్ని అంటిపెట్టుకొంటే నీచెంతనే వుంటాను” అని గూడ అన్నారు. ఆయన హౌచ్చలించినా తమ నడవడిని సలభిద్దుకొనని భక్తుడితో “నేచెప్పినట్లు చేయనివాడితో నా కేమిపని? అని మందలించారు. తన స్వజనం మరణించారని అలిగిన భక్తునితో “సీవు కేవలం యిటువంటి వాటికోసమే అయితే నా వద్దకు రానవసరంలేదు” అని అబిలించారుగూడ. “నేను అల్లా బానిసను” అని, ఆయన ఆజ్ఞలేక తానేమి చేయజాలననీ ఆయన అనేవారు. ఈ మాటల కర్మముదే.

లోకికమైన న్యాయ చట్టాలలూగానే కర్మసూత్రం మిగతా 11వ పేజీలో

సాయిబాద్వాజ

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 42

సెప్టెంబరు - 2024

సంచిక: 05

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే షాహించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	సాయిబాబాను పూజిస్తే కోరికలు తీరుతాయా?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	సత్యంగాలలో సమైక్యత	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్	06
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీ పూర్ణార్థచంద్రరావు	10
05.	మాతృదేవి సస్నేధిలో గురుపూర్ణిమ	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	12
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	14
07.	బుద్ధ ధ్యాన ప్యాదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	17
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	19
09.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి సరోజిని	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి స్వాతి	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి రుతు : ₹ 10-00
సంపత్తుర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా పత్రికలో వెలువు వ్యాపాలకు, అజ్ఞాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యత.

యాచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న:- బ్రాహ్మణులు భూసురులా ? కాల్పీకపురాణంలో బ్రాహ్మణునిగూల్చి భూసురుడని, దేవత అని ప్రాశారు. మరి బ్రహ్మజ్ఞుడినే బ్రాహ్మణుడని కొందరు చెపుతారు. ఏట నిజం ?

-రాజమ్మ, పల్లం పేట

జవాబు :- ఆధిలో వర్షప్యవస్థ ఆయా వ్యక్తుల గుణకర్మల ననుసలంచివాలిస్యబావాలకుతగినవృత్తులనేర్చరచడానికి ఉధ్వవించిందని మనుస్యుతి, పురాణాలలోని సృష్టి రచనాక్రమాన్ని చూస్తే తెలుస్తుంది. ఇందులో బ్రహ్మజ్ఞునం పాంచినవారే బ్రాహ్మణులు. కాని మిగిలిన మూడు వర్షాలవారు బ్యాబులే సుమా! ఇందులో సహజమైన ప్రీతితో అర్థయుక్తంగా వేదాలను అధ్యయనం చేసి, లోకహితం కొరకు యజ్ఞయాగాదులను, తపస్యులను చేసే ప్రవృత్తి కలవాలని భూసురులు, విప్పులు అన్నారు. అట్టివాలికి విభించబడిన జీవిత విధానం చూస్తే, తక్కిన సామాన్య మానవులవలె లౌకిక సంపదలకోసం ఆశించరాదని తెలుస్తుంది. వాలి తృప్తి, సంతోషము పరమాధికంగా వుంటాయి. కనుక మానసికంగా దేవతలస్థాయిలో జీవిస్తూ, శారీరకంగా మాత్రమే ప్రకృతి సిద్ధమయిన అవసరాలను తీర్చుకుంటారు. అంతేకాక దేవతలు సృష్టియొక్క హితంకోసమే పనిచేసినట్లు వీరుకూడా చేస్తారు. కనుకనే వాలిని భూసురులని అన్నారు. అట్టి గుణాలు లేనివాలికి, అట్టి జీవిత విధానాలకు కట్టబడనివాలికి ఆ పేరు వల్లంచదని ధర్మశాస్త్ర ర్ఘంధాలు చూస్తే తెలుస్తుంది. బ్రహ్మజ్ఞునం పాంచినవారు విప్పులకంటే అధికులు కనుక వారు జన్మతుసః ఏ వర్గానికి చెంబినా బ్రాహ్మణులే అపుతారని

ఈ పత్రికలో వెలువడుతున్న ప్రామాణిక శ్లోకాలలో మీరు మాచేపుంటారు. అట్టివారెవరైనా గురుతుల్చోనని శ్రీ ఆధిశంకరులు కూడా మానిషాపంచకంలో అంటారని. ●

(మార్చి 6, 2009 న ఒంగోలులో పూజ్యతీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి అనుగ్రహ భాష్యం)

సాయిబాబా మంగమ్మ తల్లి అనుగ్రహ భాష్యం

పూజ్య గురువుత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

గురు ర్ఘృహ్మా గురురివిష్టః గురుద్రేష్ఠో మహేశ్వరః I
గురుస్మాక్షాత్ పరాభ్రమ్మ తస్మైతీ గురవే నమః II
అనంతార్య తస్మాజాతం సాయినాథ సమప్రభం I
బచ్చిమాంబాసుతం వందే సర్వాభీష్ట ఫలప్రదం II

జ్ఞా సాయిమాష్టర్ !

మనమందరంగూడా మాస్టరుగాలి యొక్క బాబా యొక్క మహాతీత్వవాలను చాలా సందర్శాలుగా జరుపుకుంటూవున్నాం. ఆయనిచ్చినటువంటి శక్తినునుసరించి బాగానే జరుపుకుంటున్నామని చెప్పుకోవచ్చు. బాగా జరుపుకోవటం అంటే ఏమిటి? అంటే చాలామంచిని ఆహోసించుకోవటం, భోజనాలు పెట్టడం, తర్వాత భజనలు, ఉపన్యాసాలు చెప్పుకోవడం. విందు భోజనాలు మనకు చేతువైనంత వరకు చేసుకుంటూ పుండటం చేస్తున్నాము. కొన్నిచోట్ల అన్నదానాలు కూడా జరుగుతున్నాయి. ఇంకా మంచి కార్యక్రమాలు కూడా చేస్తూవున్నారు. ఆయతే ఈ కార్యక్రమాల ద్వారా కొంత ఉపయోగం కొంతమంచికి జరుగుతూనేవున్నది. మనకు కూడా జరుగుతూనేవుంచి కాబట్టి మాత్రమే మనం చేసుకుంటున్నాం. మాస్టరుగాలి ద్వారా మనకు ఎంతో కొంత మేలు జరగకపాటే మనం ఆయన దగ్గరికి రావటం గానీ ఆయనను యింతగా సేవించుకోవటంగాని, ఇట్లాంటి మహాతీత్వవాలను జరుపుకోవడం గానీ జరగదు. ఎందుకంటే ఎవరూ ఇవ్వాలి చోటికి వెళ్ళరు కదా! ఇచ్చే వాళ్ళదగ్గరికి మనం వెళ్తాం. కాబట్టి ఆయన ఏదో యిస్తున్నారనే మనం వెళుతున్నాం.

ఆయనకు ఎంతో కొంత మనం సమయంచుకుంటాం.

తృణమో పణమో మన శక్తి మేరకు. కొంతమంచి శక్తికిమించి చేసే వాళ్ళన్నారు. కొంతమంచి శక్తి ఎంతో వుంటే కొణ్ణిగా చేసేవాళ్ళన్నారు. కొంతమంచి వున్నంతవరకు చేసేవాళ్ళన్నారు. ఆయన ఎంత యిస్తే అంత స్వీకరిస్తారు. కాబట్టి మన సంస్కారాన్ని బట్టి, మన భక్తిని బట్టి, మన స్తోమతని బట్టి మనం చేసుకుంటూ వస్తున్నాం. ఆయతే మనం చేస్తున్న దానికి, ఆయన వైపునుంచి వచ్చేదానికి ఏమిటి తేడా? ఆయన మననుంచి ఆశించే దేమిటి? ఆయన మననుంచి కోరుకునేదేమిటి? అనేటి కొంచెం ఆలోచించుకోవాలి.

మనం ఆయన మార్గాన నడుస్తున్నామని చాలామంచి అనుకుంటున్నాం. ఆయన మార్గాన నడవడం అంటే ఏమిటని ఆలోచిస్తే.... ‘మేము సత్యంగాలు చేసుకుంటున్నామండి, ఆయన మార్గంలోనే చేసుకుంటున్నాం’ అని చాలామంచి అనుకుంటూ వుంటాము. ఆయన మార్గంలో సత్యంగం చేసుకోవడమంటే? అందరూ రావటం కూర్చోవటం, తర్వాత సద్గంధ పరస (అంటే) ఒక మంచి పుస్తకాన్ని చదువుకోవటం, కానేపు భజన చేసుకోవటం, తరువాత ఎవరన్నా సత్యంగం చేస్తే, కొంచెం మాట్లాడితే గనుక వినడం, ప్రసాదాలను స్వీకరించడం, వెళ్లిపోవడం. ఇదే అని మనం అనుకుంటున్నాం. మాస్టరుగారు చెప్పిన మార్గంలోనే కొంతమంచి చాలా సింపుర్ గా, అంటే మాస్టరుగారు చెప్పినట్లుగా కొణ్ణిగా బోరుగులు, కొంచెం పళ్ళ మాత్రమే యిస్తూ... అంటే పేదవాళ్ళకు కూడా సత్యంగం చేసుకోవటానికి అవకాశం వచ్చేటట్టుగా మేము చేస్తున్నామండి. అదే మార్గంలో మేము నడుస్తున్నాం. ఆయన చెప్పినటువంటి పారాయణ చేసుకుంటున్నాం. సాయి లీలామృతము పారాయణ, శ్రీ గురుచలిత్త పారాయణ, మహాత్ముల చలిత్తల పారాయణ ఆయనకి చాలా ఇష్టం. అందుకని తప్పకుండా మా దినచర్యగా

ఏ రోజుగా మానకుండా మేము చేసుకోగలుగుతున్నాం-- అని కూడా అనుకుంటున్నాం. ఆయన చెప్పినటువంటి పేదలకు సహాయం చేయడం అనేది కూడా చేస్తున్నాము. బాబా చెప్పారు కదా పేదలకు సాయం చేస్తే చాలా మంచిదని. అలా బాబా మార్గంలోనూ, మాస్టరుగాలి మార్గంలోనూ మేము నడుస్తున్నాం అని మనం చాలా మంచిమి అనుకుంటున్నాం.

కానీ మాస్టరుగారు అదేనా కోరుకుంటున్నామి? అని మనం ఆలోచిస్తే, సత్యంగం చేసుకోమని చెప్పిన మాట నిజమే. సత్యంగం చేసుకుంటే ఆయన సంతోషించే మాట కూడా చాలా నిజమే. కానీ సత్యంగం ఎలా చేసుకోమన్నారు? అనేది మట్టుకు మనకు కొంచెం తేడా కనిపిస్తున్నామి. ఒక్కింక్క సత్యంగం మొదలుపెడుతున్నాం, (మొదట) ఉధృతంగా సాగుతుంది. వందమంది, రెండిందల మంది దాకా వస్తారు. అంటే చాలాబాగా చేసుకుంటాం. ప్రసాద వినియోగం, భజనలు మొత్తం పెట్టుకుంటాం. కానీ ఎక్కడో ఒక చోటు ఒకళ్ళకొకళ్ళకి తేడా వస్తున్నామి. మానసిక స్వర్థలు ఏర్పడుతున్నాయి. ఏర్పడగానే ఏం చేస్తున్నారు? దాన్నిమంచి విడిపోవడం జరుగుతున్నామి. ఒకళ్ళకొకళ్ళకి ఒక సత్యంగంలోనే పడటం లేదు! ఒక సత్యంగంలోని శిష్మలకి ఇంకో సత్యంగంలోని శిష్మలకి అన్నాలు పడటం లేదు! ఎందుకు పడటం లేదు? మాస్టరుగారు చెప్పినటి ఇదేనా? అని ఆలోచిస్తే.... ఎందుకు పడటం లేదంటే చిన్నచిన్న కారణాలు కావచ్చి. చిన్న చిన్నవే, చాలా చిన్నవి, కొన్ని పెద్దవి కూడా వున్నాయి. కొంతమంది నాకు సలిగా మర్యాద చేయలేదనో, నన్ను ముందు కూర్చోపెట్టలేదనో, నాకు ప్రాధాన్యత యివ్వటం లేదనో, నాకు మైక్ యివ్వటం లేదనో, పాట పాడించటం లేదనో... ఇలాంటి చిన్న విషయాలతో విభేదాలు పడుతున్నారు. ఒకలి అభిప్రాయాలు ఒకలికి సమన్వయ పడటంలేదు. అంటే.... ఇట్లూ బాగా డెకరేషన్ చేద్దామని ఒకరన్నారనుకో, 'ఎందుకయ్యా సింపుల్ గా చేస్తే సరిపోతుంది' అని ఇంకోరంటారు. నలుగురున్నప్పుడు నాలుగనక తప్పదు. వీళ్ళిద్దలికే వస్తుంది 'ఎందయ్యా బాగా చేసుకోక ఏం చేస్తాం' అంటారు కొంతమంది. 'ఎందుకయ్యా' అంటారు వీళ్ళ. ఇద్దరూ సమన్వయ పడరు. 'బాగా చేసుకుండాం' అన్నదాని ప్రకారం పోయినా పర్యాలేదు. 'వద్దులే సింపుల్ గా చేసుకుండాము ఆ డబ్బులి వేరేగా వినియోగపరుచుకుండాము' అనే మనస్తత్వంతో అందరూ కలసి వెళ్ళినా పర్యాలేదు. ఈ రెండూ కాకుండా చిన్న చిన్న విషయాల్లో విభేదాలు వచ్చి, విడిపోవడం జరుగుతున్నామి.

ఇలా ప్రతిచోటు కూడా ఒకే బాబా సత్యంగం, ఒకే మాస్టరుగాలి శిష్మలు అనేక రకాలుగా విడిపోయి, ఏ రూపుకు ఆ రూపు అయి, మా రూపుకంటే ఆ రూపులో బాగా చేశారా? మనమెంత బాగా చేశాం. వాళ్ళైత తక్కువగా చేశారు. బీన్లో మనం ఎంతమంచిని పిలుచుకొచ్చాము, దాన్ని అంత మంచిని వాళ్ళు పిలుచుకొచ్చారా? వాళ్ల కంటే మనకు ఎక్కువమంచి మంచి మార్గాలం, అంటే భక్తులు, వున్నారు. అంటే ఒక రకంగా రాజకీయ ఎలక్షన్లుగా ఒక్కిక్క చోటుతయారపుతున్నది. అన్ని చోట్ల అని నేను చెప్పులేను చెప్పడంలేదుకూడా. చాలా చోట్ల పెద్ద పెద్ద రాజకీయాలు జరుగుతున్నట్టుగా, మన ప్రజారాజుంలో ఎలా అయితే రాజకీయాలు జరుగుతున్నాయో, అలాంటి రాజకీయాలు మన సత్యంగాలలో కూడా జరుగుతున్నాయి. ఇదేనా మాస్టరుగారు ఆశించినది? అని మనం కొంచెం ఆలోచించాలి.

మాస్టరుగారు ఆశించిందచి కాదు. ఆయన అందరం కలిసి బాగుపడదాం అని ఆలోచించారు. సత్యంగం అంటే అందరూ కలిసి బాగుపడటం. అందరూ విడిపోయి బాగుపడకుండా వుండటం కాదు. విడిపోతే బాగుపడమా అంటారేమో! విడిపోవటమే బాగుపడక పోవటం. ఒకళ్ళకొకళ్ళకి సంబంధం లేకపోవడమే బాగుపడక పోవటం. ఇంట్లో ఒకళ్ళకి ఒకళ్ళకి సంబంధం లేకపోతే ఆ ఇల్లు ఎలా వుంటుందో చెప్పండి. ఒకళ్ళకొకళ్ళకి ఇంట్లో సంబంధం లేదు. తండ్రి మాట కొడుకు వినడు, కొడుకు మాట తండ్రి పట్టించుకోడు. పిల్లల మాట తల్లిదండ్రులు పట్టించుకోరు, వాళ్ల మాట వీళ్ళ వినరు. భార్యాభర్తులు యిద్దలకీ తగువులు, ఇక ఆ ఇల్లు ఎలా వుంటుంది? ఆ ఇల్లు సమన్వయమైన కుటుంబమేనా? సరైనకుటుంబమేనా? అలాగే మనసత్యంగం. సత్యంగం అంటే ఏమిటంటే 'సాయి భక్త కుటుంబము'. ఈ సాయి భక్త కుటుంబం, సాయి జిడ్డులనుకుండాము పోచి, ఎలా వుండాలి? అందరూ కలిసి ఒక మాట శీదుగా వెళ్లాలి. ఒకళ్ళ మాటను ఒకరు గౌరవించుకుంటూ, ఏట్లా చేస్తే మనందరమూ కలిసి చక్కగా చేసుకుంటాము అనేది ఆలోచించుకుంటూ సత్యంగాలు చేసుకుంటూ పోవాలి.

ఒకలి బలహీనతను ఒకరు సరిభిద్దుకుంటూ పోవాలి. సరిభిద్దుకుంటూపోతూ మనలో మనం మార్పు తెచ్చుకుంటూ పోవాలి. మనకి కోపం వచ్చినట్టే వాడికి వస్తున్నామి. మనకి కోపం వస్తున్నామి కదా అనుకున్నప్పుడు పక్కవాడి కోపాన్ని మనం చాలా తేలికగా తీసుకుంటూ. అట్లా కాకుండా

వాడు నామీద ఎందుకు కోపంగా వుండాలి? వాడికదేనా మాష్టరుగారు చెప్పింది? ‘ఎంత శాంతం ఆయనకి’ అంటారనమాట. ఆయనకెంత శాంతమో అబిసరే, మనకెంత శాంతముండాలో మనం చూసుకోవాలి. ఆయనకెంత శాంతం వుందో వాడికి తెలీదనుకుండాం పోస్తి. వాడికి తెలియక ఎగిరెగిల పడుతున్నాడు. మరి ఆ విషయం మనకు తెలుసు కదా! మాష్టరుగారు శాంతి స్వరూపులని, మనం నేర్చుకోవాలని మనకు తెలుసు కదా! ఎందుకు నేర్చుకోలేక పోతున్నాం? వాడిమీద మనకెందుకు కోపం వస్తున్నది? అనేది ఆలోచించుకుంటే మనం బాగుపడతాం.

ఒకళ్ళ బాగుపడ్డారా లేదా అనేబి కాదు. మాష్టరుగారు ఒకచోట స్పష్టంగా రాస్తారు. ఈ సత్యంగాల్లో జిలగేటటువంటి లోపం ఏంటంటే ఇతరుల యొక్క బలహినతలను గుర్తించటము, వాళ్ళకి చెప్పటము. ‘ఏమిటండి మాష్టరుగారు యిట్లాగే చెప్పారా?’ అంటారన్నమాట. ఇట్లా కాదండి చెప్పింది. వాడు వినటం లేదు, పోస్తి వాడు బాగుపడడు. వాడికి చెప్పరాదా అంటారు. మనం ఇద్దలని గనుకకూర్చోబెట్టి ఒరే నువ్వురుకోరా. పోస్తి నువ్వురుకోమ్మా తల్లి, ఆమె అట్లాంటిదే అనుకో గయ్యాళి అనుకో.. నువ్వు ఊరుకో అంటే, ఆ మాట ఆమెకి చెప్పొచ్చుగా, నాకెందుకు చెబుతారు? అంటారు. ఎందుకు చెబుతారు? ఆమె బాగుపడడు. నువ్వు కూడా బాగుపడవా? అంటే నేను బాగుపడను. ఆమెను బాగు పరుస్తే బాగుపరచు సీకు శక్తి ఉంటే. అటీ ఉద్దేశ్యం. సీకు శక్తి వుంటే అవతల వాళ్ళని బాగు పరచవయ్యా. నాది తప్పంటావేమిటి. ఆమె మాట్లాడితే ఆమె అట్లాగే అంటుంది అంటూ సపోర్ట్ చేస్తావేమిటి? సీకేమైనా ఎక్కువ దళ్ళిణి యిచ్చిందో ఏమి పాడించి అనుకుంటారు. ‘పెద్ద పట్టుచీర పెట్టినట్టుంది అందుకని ఆమెకి సపోర్టు చేస్తున్నారు’ అని అనుకుంటారు. మాష్టరుగారు వున్న దగ్గర సుంచీ వచ్చిన గొడవలే యివ్వి మాస్టరు కాబట్టి భలించారు అటి వేరే సంగతి. వాళ్ల దించన వాళ్ల వెళ్లిపాశాతూ వుంటారు వీళ్లని తిట్టుకుంటూ అంతే. అట్లా ఉంటుందన్నమాట. అంతేగాని, చెప్పేవాళ్లు మాష్టరుగారుకదా. మనకు చెప్పారు గదా మనమాచలద్దాం అనుకోరు.. వాడికెందుకు చెప్పలేదు. సరే వాడు బ్రఘ్యడవుతాడు. నువ్వు కూడా అవుతావా? అవుతాను గానీ నేను మటుకు మారను. వాడిని మార్చండి ముందు తర్వాత నేను బాగుపడటం సంగతి చూస్తా అంటాడు. మన సత్యంగాలు అలా వుంటున్నాయి.

అందుకని సత్యంగాల్లో మాష్టరుగారు చెప్పిందేమిటి?

ఆయన ప్రబోధామృతములో ఎలా చెప్పారు? ప్రతి సత్యంగం వాళ్ళూ, సత్యంగము-భజన అనేటటువంటి పుస్తకం తీసుకుని దానిలో ఎటువంటి లోపాలు మనలో వస్తాయనేబి ఆలోచించుకుని సత్యంగం చేస్తే మనం కొబ్బగా మాష్టరుగారు యిష్టపడే లీతిన ప్రవల్మిస్తున్నట్టు లెక్క.

అలాగే పెద్ద పెద్ద అన్నదానాలు. చాలా చాలా ఖర్చు పెడుతున్నారు, అన్నదానాలు చేస్తున్నారు, ఇంకా వస్తు దానాలు చేస్తున్నారు, ఇంకా ఏమిటేంటో చేస్తున్నారు. ఎన్ని చేసినా కూడా మనకు కావలసినదేమిటంటే మనలోనున్నటువంటి సత్యగుణం పెరగటం. అదొక్కటే చూసుకోవాలి. అక్కడా మళ్ళీ తేడాలోన్నాన్నాయి. అన్నదానం చేసే చోటుకి నలుగురు వెడితే నలుగులలో విభేదాలోన్నాన్నాయి. నేను ముందంటే నేను ముందని, లేకపోతే ఒకడు పాటటోలు తీసుకునే చోట నేను నిలబడాలంటే, ఇంకొకడికి ఇంకోచోట నన్ను నిలబెట్టలేదని బాధ. అంటే బృందం వెళతారు ఫాటటోలు బిగుతారు. ఎందుకంటే పత్రికలో వేయాలి, ఏదో చూపించుకోవాలిగా. ఇటి గుప్త దానమనేబి కాదు ప్రస్తుతం. గుప్తదానమనేబి లుప్తమైపోయింది.

కాబట్టి ఇష్టపడు ఆడంబర దానాలు ఎక్కువైనాయి. కాబట్టి మా సంస్కార చేసింది యిట్లా. ఆ పాటటోలు బిగాలి. బాపుంది. సంస్కారపున చేస్తున్నారు. సంస్కార దానాలు యిష్టున్నారు. చాలామంది దాతలు యిష్టున్నారు డబ్బులు. ఈ సంస్కారకు వెళ్లే వాళ్లు వెళతారు. ఒక అనాధి శరణాలయానికి వెళతారు. వెళ్లిన తర్వాత అక్కడ సంస్కార కావలసిన ప్రచారం కావాలికదా! కాబట్టి పాటటోలు తప్పకుండా తీసుకోవాలి. వీడియోలు కూడా తీసుకోవాలి. అక్కడ వస్తుంది మళ్ళీ క్లాష్. ఎవరు ముందు బిగాలి పాటటో. నన్ను బింపలేదని వాడే బిగాడని ఇంకొకళ్లు. ఇట్లా అన్నమాట. ఇట్లా యిచ్చేటప్పుడు ఫాటటోలు కావాలి. పాటటో ఎవరికి తెలియదు. ఎవరించి సంస్కార వేశారు బ్యానరు చూశాము. ఆ మనిషి మనకోం తెలుస్తుంది. అనలు తెలీదు. సంస్కార వారు చేశారన్నదొక్కటే గుర్తుంటుంది. కానీ దగ్గర వాళ్లకి తెలియాలి. నేనిచ్చాననేటటువంటి లోపల గొప్పతనమనేటటువంటి భావన, చూసేవాళ్లు గొప్పగా అనుకోవాలి.. మనం ఎవరించి తెలియని వాళ్లు ఏమీ అనుకోరు. వాళ్లువరో మనకు తెలియదు. అనామకులు. ఎవరైనా ఒక్కటే. కానీ తెలిసిన వాళ్లకి ఫలాన వాళ్లండి. చూశారా ఎట్టా యిష్టున్నదో! అనుకోవాలి. అలా అనుకుంటే మనకు తృప్తి. అంటే ఏమిటన్నమాట లోపల సన్నగా కీల్తుకాంక్ష. అటి వాళ్లకూ తెలియదు. అటి మనకీ తెలియదు. ఆ చిన్న

కీల్తుకాంక్ష అభివృద్ధియై వేళ్ళానుకొని రానురాను అది వృక్షమై విభేదాలకు దారితీసి... అయిపోయిందిక. నేనీసారి వేరేపోతా అంటారు. వేరే పోవటమే ఇంక. వేరే కాపురం పెట్టినట్టే లెక్క. అలా ఆపుతున్న దన్నమాట. అక్కడ తేడాలు వస్తున్నాయి. ప్రతిచోట మాస్టరుగారు ఏవైతే చెప్పారో, ఏవైతే చెయ్యివద్దు అని చాలాసార్లు ఆయన ఊపిలి వున్నంతవరకు ప్రాకులాడరో, ఎటువంటి బావాలైతే ప్రజల్లో రాకూడదు, బాబా భక్తుల్లో రాకూడదు, బాబా చెప్పినదాన్ని ఎట్లా ఆచలించాలి, ఎలా ఉండాలి అనేదాని కోసం ప్రాకులాడారో అట తప్ప మిగతావస్తు జరుగుతున్నాయి చాలా చోట్ల.

మహాత్మాగాంధీ గనుక స్వాతంత్యం వచ్చినప్పుడు ఎలా వుండాలి భారతదేశం అని అనుకున్నారో, దానికి వ్యక్తిగతికంగా మనం ఎట్లా వుంటున్నామో మన దేశం ఎలా వుంటోందో! అలాగే మాస్టరుగారు ఆశించిన సత్యంగాలు గాని, మాస్టరు గారాశించిన అన్నదానాలు గానీ, మాస్టరు గారు ఆశించిన మరి ఏ కార్యక్రమాలైనాసరే అలా జరుగుతున్నాయో లేదో కొంచెం ఆలోచించండి. ఆలోచించి మార్పుతెచ్చుకోవడానికి ప్రయత్నం చేయండి. ఆయన కోరేబి ఈ ఆర్థాటాలు కాదు. అట్లానే ఆర్థాటాలు చేయకూడదు అని కాదు. బాబాకూడా కోరలేదు. కానీ మనం హాయిగా చేసుకుంటున్నాం. బాబా కెన్నో కిలిటాలు, వజ్జికిలిటాలు కూడా అల్పమ్మున్నాం. మనసంతోషానికి అట చిహ్నాం. తండ్రికి మనం అల్పించుకునేటటువంటి కానుకలు అవి. ఆయన ఇచ్చిన దాంట్లో ఎంతోకొంత మనం సమల్చించుకోవాల్సిందే తప్పదు. కానీ ఆయన కోరేదాన్ని కూడా మనం తప్పకుండా సమల్చించుకోవాలి. ఆయన కోరే దేఖిటంటే సాటి మనిషితో సమన్వయంగా వుండటం. ప్రతిదానిలోనూ మన భావాలు సరిద్దుకోవటం. సత్యగుణాన్ని మనం పెంపోంబించుకోవటం. అందరం కలిసి మెలిసి జీవించటం.

అందరం కలిసి జీవించినప్పుడు దానికి ఎంతటి బలం ఉంటుందో స్వాతంత్ర పోరాటంలోనే మనం చూడవచ్చు. ఒక్క గడ్డిపోచ లాంటి, సన్నటి ఆయన ఎక్కడి దక్కిణాప్రికాలో ఉండి స్వాతంత్ర ఉద్యమాన్ని చేపట్టడు. ఆ రోజు ఆయన్ని విసిలి అవతల పడేశారు, తన్నారు. కానీ ఆయన పట్టడల, ఆయన కార్యాభిక్ష ఆయనలో వున్నటువంటి సద్గుణాలు దేశం మొత్తాన్ని కుదిపి పారేసినాయి. ఎవరంటే వాళ్ళ వెళ్లిపోతాం తీసుకుపోండి అనే వాళ్ళట, జైలుకు పంపిస్తామంటే! పద, నుప్పు తీసుకెళ్ళటమేమిటి జైలుకి మేమే వస్తున్నాం అనేటటువంటి ఊపు ఎక్కడ నుండి

వచ్చింది? ఆయనలో వున్న బలంలోంచి, ఆ సత్యాభిక్ష, కార్యాభిక్షలోనుంచి. కరెక్టుగా నడిచాడు కాబట్టి ఆయనను అనుసరించారు. కరెక్టుగా నడవని వాళ్ళను అనుసరించడం లేదా అనకండి వాళ్ళస్తి అనుసరిస్తున్నారు. కానీ ఆ అనుసరణ ఎట్లాంటి వైపుకు దారితీస్తుంది. రెండువందల ఏళ్ళ పాలించిన ఆ జీటిషు సాపూజ్యాన్ని సునాయాసంగా వెళ్లగొట్టగలిగాం. సునాయాసమంటే వాళ్ళంతట వాళ్ళే వెళ్లిపోయినారు. మనమేం తుపాకులు పట్టుకోలేదు. వాళ్ళు తుపాకులు పట్టుకుని కూడా మనల్ని ఏమీ చేయలేకపోయారు. మనం ఏమీ తుపాకులు పట్టుకోక పోయినా వాళ్ళస్తి వెళ్లగొట్టగలిగాం. అట సత్యమార్గం అంటే! అట సమన్వయం అంటే. ఏకతాటి మీద నిలబడడం అంటే.

అలా ఒక తాటి మీద బాబా భక్తులం అందరం, మాస్టరుగాల భక్తులం అందరం, జిడ్డలం అందరం నడవాలి. అలా నడిచినప్పుడు ఈ సమాజం బాగుపడుతుంది. అట్లా చేసినప్పుడు మాత్రమే మనం మాస్టరుగాలికి యిష్టమైనట్లు ప్రవర్తించినట్లు లెక్క. పూజలు చేస్తే సంతోషపడరా అంటే తప్పకుండా పడతారు. కానీ మాట వినని వాడితో అసంతృప్తి లోపల వుంటుంది తప్పకుండా. ఒక తండ్రికి పూజ చేస్తున్నాడు పిల్లవాడు నువ్వెంత గొప్పవాడవని, కానీ మాట వినడనుకోండి చాలా బాధ లోపల వుంటుంది. పూజ చేసినందుకు సంతోషమే. కానీ మాట వినటంలేదే, పీడు చెడిపోతున్నడే అనిపిస్తూ చాలా బాధపడుతుంటారు వాళ్ళు. అందుకని ఆ బాధపెట్టేటటువంటి జిడ్డలుగా మనం ఎప్పుడూ వుండకూడదు. మనం ఆయనని సంతోషపుటచేటటువంటి వాళ్ళగా వుండాలి. అలాంటి గుణాల్ని, అలాంటి సమన్వయాన్ని మనం ఎప్పుడూ అలవర్పుకోవాలి. అట్లా అలవర్పుకునేటటువంటి శక్తిని, బోధని అన్ని పుస్తకాలలోనూ మాస్టరుగాలిచ్చారు. బాబా సూక్తులుగా చెప్పారు. ఆ సూక్తులు ఆచలించడం కూడా మనకి అంత లోతుగా తెలియదు. కాబట్టి ప్రబోధామృతంలో మాస్టరుగారు ఆ సూక్తులకు వివరణ యిస్తూ ఎలా ఆచలించాలో చెప్పారు. దానిని మెల్లిమెల్లగా మనం చదువుతూ దాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ ఆ రకంగా నడవాలని అట్టి శక్తిని పుసాదించాలని సాయిబాబాని, పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

జై సాయిమాస్టర్!

యాత్రాదీని గుర్తులు

శ్రీ పూర్ణచంద్రరావు

మన గురువత్తి పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మతల్లి సమాధి లీలావైభవాన్ని భట్టమాచవరం పోస్టమాస్టరుగారైన పూర్ణచంద్రరావుగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు —

2021 జూన్ 4 వ తేదీన సాయంత్రం సమయంలో కొన్ని కార్లు, ఒక అంబులెన్సు మార్గమం మీదుగా వెళ్డడం అందరూ చూశారు. అటి కరోనా సమయం. ఎవరికీ ఏమీ అర్థం కాలేదు. నేను 10 సంవత్సరాలుగా అక్కడకి ప్రతి ఉదయమూ వ్యాహ్యలికి వెళ్లేవాడిని. కానీ మరునాడు నేను వెళ్లేదు. ముందురింజు ఏం జిలగిందో ఎవరికి తెలియలేదు. నేను వారం రీజులదాకా అటువైపు పోలేదు. కానీ మధ్యమధ్యలో పూజలు జరగటం, అక్కడ కొంతమంచి జనాలు పుండటం, మైక్ లో భజనలు, ఆరతులు వినబడటం — ఇవస్తీ చూసి, విని, మావాళ్లందరూ ‘అక్కడకి ఎవరో అమ్మవారు వచ్చారట’ అని చెప్పుకున్నారు. నేను అలా దూరంనుంచి చూసి వచ్చేస్తుండేవాడిని.

బహుశా 11వ రీజనుకుంటాను. రాత్రిపూట చాలామంచి వచ్చారు. పూజ జరుగుతోంది. అప్పుడు బ్రాహ్మణులకు సంభారాలు, వస్తూలు.. అవస్తీ ఇచ్చారు. నేను, నా భార్య అక్కడ ఏం జరుగుతోందో చూద్దామని రాత్రి 9:30 గంటలకు బండి మీద బయలుదేలి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధికి వెళుతున్నాము. అప్పటికి ఆ రోడ్డంతా గతుకులు, రాళ్లతో అస్త్రవ్యస్తంగా వుంచి. మాకు ఎదురుగా ఒక పూజాలిగారు బండిమీద మమ్మల్ని దాటివెళుతూ కొంచెం ముందుకి వెళ్లగానే పడిపోయారు. పెద్ద శబ్దం వచ్చింది. నేను వెంటనే బండి ఆపి ఆయన దగ్గరకు వెళ్లను.

బండి ఒకవైపు, ఆయన ఒకవైపు పడిపోయారు. ఆయనను, బండినీ లేపి నిలబెట్టాను. పడిపోయిన సామానంతా తీస్తుంటే, మా ఆవిడ 25 కిలోల జయ్యం బస్తా లేపి బండి మీద పెట్టింది! నాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఎందుకంటే, ఆమెకు రెండుచేతులూ నొప్పులు. బరువు పట్టుకోలేదు. మరి అలాంటించి, అంత బరువు ఎలా మోసిందో నాకు అర్థం కాలేదు. ఆమెకి అదే పరిస్థితి. ఆ పూజాలిగాలికి ఒక్క దెబ్బ కూడా తగలలేదు! అదింకా ఆశ్చర్యం. అప్పుడు నాకు అనిపించింది. ‘ఇక్కడ వున్న అమ్మవారు(పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు) చాలా శక్తి కలిగినవారు’ అని!! ఇక నేను అప్పుడప్పుడు వెళ్డడం మొదలుపెట్టాను.

నేను చాలాకాలంగా గ్రాస్టీక్ సమస్యతో బాధపడుతున్నాను. ఒకరీజు అమ్మవారితో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారితో నా బాధ చెప్పుకుని తగ్గించమని మొక్కుకున్నాను. ఒక వారంరీజులకల్లూ నా బాధ తగ్గిపోయింది! ఇప్పటివరకు మళ్ళీ రాలేదు!! నేను హోయిగా అస్తీ తినగలుగుతున్నాను. ‘అమ్మా! అమ్మవారు(పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు) చాలా మహాత్ముం కలిగినబి’ అనుకున్నాను.

నేను క్రిందటి సంవత్సరం మే 31 వ తేదీన ఇల్లు కట్టుకుండామని శంకుస్థాపన చేసుకున్నాను. అమ్మవారు (పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు) జూన్ 4 వ తేదీన మా ఊరికి వచ్చారు. నా ఇంటి విషయం కూడా అమ్మవారికి(పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి) చెప్పుకున్నాను. నాకు ఏ అడ్డంకులూ రాకుండా, ధనపరమైన సమస్యలు లేకుండా, ఆలస్యం కాకుండా ఇల్లు పూర్తవ్యాలని ప్రార్థించాను. చాలా ఆశ్చర్యంగా ఎటువంటి ఇబ్బంది లేకుండా ఇల్లు పూర్తయింది!! నా దగ్గర డబ్బులు తీసుకున్న

వాళ్ళు, నేను మర్చివోయినా, నాకు వాళ్ళంతట వాళ్ళే తెచ్చి ఇచ్చారు! రావనుకున్న డబ్బులు వచ్చాయి! 25 లక్షలు పెట్టి కట్టుకున్నాను. ఒక్కరూపాయి కూడా అప్పు తీసుకోవలసిన అవసరం రాలేదు! సరిగ్గా 9 నెలలకు ఇల్లు పూర్తయ్యంబి! గృహపూర్వేశం చేసుకున్నప్పుడు కూడా ముందుగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి చెప్పి, అప్పుడు మిగిలినవాళ్ళకి చెప్పాను.

నాకు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి దగ్గరికి వచ్చాక చాలా బాగుంబి. మనసుకు కూడా చాలా ప్రశాంతంగా వుంబి. నాకు మధ్యాహ్న సమయానికి డూటీ అయిపోతుంబి. సాయంత్రం స్నానం చేసి సన్నిధికే వచ్చి కూర్చుంటాను. ఇంక ఎక్కడికి వెళ్లాలనిసించడం లేదు.

ఇబివరకు మేము ఒంగోలులో బాబా గుడికి వెళ్ళినప్పుడు ఒకరు శ్రీ సాయిలీలామృతం ర్ఘంథం ఇచ్చారు. దాన్ని ఒక పక్కన పెట్టాము. ఎన్నిసార్లు బాబా గుడికి వెళ్లినా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సమాధి వుందని నాకు తెలియదు. ఇక్కడికి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు వచ్చాక నా భార్య ఆ విషయం చెప్పింబి.

మేము ఇల్లుకట్టుకునేటప్పుడు ఇంటి కొలతల కోసం ఒకాయన వస్తానని చెప్పి ఆలస్యం చేస్తున్నాడు. ఒకరోజు మా అమ్మ పడుకుని బాబా చలిత్త తీసి చదవడం మొదలుపెట్టింది. కాసేపటికి అతను ఫోన్ చేసి కొలతల కోసం వస్తున్నానని చెప్పాడు! మాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింబి. ఇప్పుడిప్పుడే వాలగులంబి అర్థమవుతోంబి. ఏది ఏమైనా ఎక్కడిందూ రాన్నించి మాకోసం పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఇక్కడకి వచ్చారని మా చుట్టుపక్కల రామస్తులందలికీ నమ్మకం.

అమ్మవారు(పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు) వచ్చిన దగ్గరనుంచి అందలికి అన్నివిధాలా బాగుందని అందరూ సంతోషంగా వున్నారు. మేమందరం శ్రద్ధగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని సేవించుకోవాలని మనస్సుల్చిగా కోరుకుంటూ నమస్కరిస్తున్నాను.

ఓం భక్తిప్రదాయై నమః

సాయిబాబాను పూజిస్తే కోలకలు తీరుతాయా?

03వ పేజీ తరువాయి

యొక్క ఆశయం ప్రక్కదాలి పట్టిన జీవులను దండనతోనై సంస్కరించడమే. కనుక చేసిన నేరానికి శిక్షననుభవించే వాలిలో ఆత్మ సంస్కరణ ప్రోత్సహించడానికి ఎరగా శిక్షలో కొంత సడలింపు వుండాలి. అదే సాయి మొదట కోఠన వెంటనే సాధ్యమైనంతగా కోలకలు నెరవేర్పడము, కష్టాలు తీర్పడమన్నా, కాని దానిని అవకాశంగా అదేపనిగా వినియోగించుకోజూస్తే ఆ లక్ష్మీన్ని చెరచేది గనుక చెల్లదు. ఆయన యింది వరకు యా జన్మలో గాని, కీందటి జన్మలోగాని యిలాంటి ప్రోత్సహమిస్తే దానిని స్వీకరించి, ఆయన సాధింపజ్ఞాబిన సంస్కరణ మనలో రానపుడు మనకా శిక్ష పడుతుంబి. అవేయాతీరనికష్టాలు. పసిపిల్లలుతమాయిప్పాల్సి ఆశ వల్లనైనా అతిక్రమించి బడికి వెళ్ళి విద్యనేర్చుకోవాలని మనం వాలికి కొనుక్కుతీనేందుకు డబ్బులిస్తాము. కాని పిల్లలు కొనుక్కుతీని చదువుమాత్రం ఎగవేస్తే వాలిని మనం ఒకటి రెండుసార్లు మౌచ్చులిస్తాము, క్షమిస్తాము. కాని ఆపైన కొనుక్కోడానికి డబ్బులిష్వడం మానుతాము. బడిలో దండన పాందనిస్తాము. మన విషయమూ అంతే. అందుకే సాయి తప్పుచేస్తున్న ఒక భక్తుడితో “నేనోకసాల మౌచ్చులిస్తాను” అంతకూ నువ్వు వినకపాశతే సీ కర్కు నిన్ను విడిచి పెడతాను” అన్నారు. కష్టాలు, కోఠకలు సాయిని కొల్పినా తీరిన వారమంతా యా తెగకు చెంబినవారమేనని గుర్తించాలి. అప్పుడొక్కటే శరణ్యం. ఆయన పరమ కారుణ్యమూర్తయిని గుర్తించి, వల్లగాని తప్పుచేసిన దానికి న్యాయబద్ధంగా మనం శిక్షననుభవిస్తున్నామని గుర్తించి ఓలిమితో కర్కుఫలాన్ని అనుభవించడమే. డా॥పిళ్ళేగారికి నాలకురుపు వచ్చినప్పుడు సాయి చెప్పినట్లు, అలా విధేయుడై, పశ్చాత్తాపుడైన నేరస్తునికి యప్పుడే న్యాయనిర్ణేత కనికలించి శిక్షన తగ్గించవచ్చు. అభి హక్కు మాత్రంగాదు, అనురహము మాత్రమే. మనను మనం సంస్కరించుకొంటూ, ధర్మబద్ధమైన శిక్షనంగీకలించగలితే మాత్రమే అట్టిదయ లభిస్తుంబి. ఇచ్చి సాయి కోఠన ఓలిమియన్న దక్కిణ. ●

యోగులుదిని సన్నిధిలో గురువులూరియి

శ్రీమతి టి. ఏడ్చావెం

“గురుమధ్య స్థితం విశ్వం విశ్వమధ్య స్థితో గురుః
గురువ్యశం నవాన్యస్థితస్నేష్టీ గురవేనమః”

ఎనుగురుగీతిలోని ఒక జీవికంతో పూజ్య గురుదేవులు ఆచార్య శ్రీ భరద్వాజ గారు తమ సత్యంగాలను ప్రారంభించేవారు. ఈ విశ్వం అంతా గురుస్వరూపమని అందులోనిభావం. చాలాసంప్రదాయాలో, ఈ గురుపూర్ణిమ రోజున గురువుని పూజించే ఆచారం ఈనాటికీ ఉంది. సాక్షాత్ దత్తావతారమైన శిలాం సాయినాథులవారు తమ భక్తులని చేసుకొమ్మని చెప్పిన ఉత్సవం గురు పూర్ణిమ. దీనిని వ్యాసపూర్ణిమ అనికూడా అంటారు.

ఇంత విశ్వమైన పర్వతినం, ఒంగోలు సమీపానగల గుమ్మిళంపాడు గ్రామశివారులో కొలువైయున్న మాతృదేవి దివ్యసన్నిధిలో అత్యంత భక్తిత్రందలతో జలిగింది. ఆ శుభ దినానత్తిమూర్తిస్వరూపాలైన పూజ్యశ్రీ బాబా, మాస్టరుగారు, అమ్మగార్లను సర్వాంగ సుందరంగా అలంకరించారు. వేకువ రూమునే ముగ్గురు మూర్తులకు మేలుకొలుపుతో గురుపూర్ణిమ మహాతీస్వం మొదలయ్యింది. అనంతరం ప్రత్యేక మంగళస్నానాలు, దివ్య జనని సమాధికి ప్రత్యేక అలంకరణ జలిగాక, గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు షష్ఠిపచారపూజ చేశారు. అనంతరం గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా, శ్రీ ద్వారకబాబుగారు సత్యంగం చేశారు.

ముందుగా పూజ్య గురుదేవులైన అమ్మగాల, మాస్టరుగాల పాదపద్మములకు శతకోటి నమస్కారములు; సమర్థ సద్గురుడు, పరిపూర్ణ దత్తావతారమైన శిలాం సాయినాథులవారికి శత సహస్ర కోటి నమస్కారాలు తెలియచేసి వారు సత్యంగాన్ని ప్రారంభించారు.

“ఈ గురుపూర్ణిమ రోజుని “వ్యాస మహార్షి పుట్టినరోజు”, వారు “జగద్గురువైన రోజు” అని కూడా అంటారు. అటువంటి వ్యాస మహార్షి గులించి ఒకసాల స్కులించుకుండాం. బ్రహ్మదేవుడు యిం సృష్టిని ‘ఏ సూత్రాల ఆధారంగా చేయాలి?’ అని ఆలోచిస్తూ, వేదాలన్నింటినీ స్కులిస్తూ, ఓటినీ నడపడానికి తనలాంటివాడిని ఒకడిని సృష్టించాడట. అతని కార్యక్రమం ఏమిటంటే,,, మనం మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఆమాటలు సలగ్గా వచ్చాయో లేదో అని చూసే తత్త్వం మనలో ఒకటుంటుంది. అంటే మన మనస్సు ఏదైనా పనిచేస్తున్నప్పుడు అది రెండుగా విభజింపబడి ఆ పని బాగా చేసే భాగం ఒకట్టుతే, దాన్ని బాగా చేస్తోందా లేదా అని చూసే భాగం యింకొకటి వుంటుంది. ఉదాహరణకి ఒక చిత్రకారుడు చక్కటి చిత్రం చేస్తూ మధ్యలో ఆగి బాగా వస్తోందా లేదా అని చూసుకుంటూ వుంటాడు. ఇలా ప్రతీ పనిలోనూ జరుగుతుంది. ఇలా బ్రహ్మచే సృష్టింపబడిన అతడు ప్రతిదానిని పర్వమేక్కిస్తూ వుంటాడు. అతనికి బ్రహ్మదేవుడు ‘అపాంతరతపుడు’ అని నామకరణం చేశాడు. ఈయన బ్రహ్మదేవుడికి ప్రతిరూపమే కనుక బ్రహ్మదేవుడికి

వున్న వేదము, జ్ఞానము ఈయనకి కూడా పలిపూర్ణంగా వుంది. ఈయన ప్రతి యుగంలో ఈ సృష్టి ప్రణాలిక ప్రకారం జరుగుతుందా లేదా అని గమనిస్తావుంటాడు.

ఈయన యిలా చేస్తూ వుండటాన్ని విష్ణుమూర్తి గమనించి మెచ్చుకుని “ప్రతియుగంలో ఈ సృష్టిలో వచ్చే సవ్యాపసవ్యాలని జాగ్రత్తగా పర్యవేష్టిస్తూ ‘స్థితి కారకుడిగా’ వున్నావు కనుక నువ్వు బ్రహ్మకే కాదు, నాకూ ప్రతి రూపానివే, అందువల్ల నీకు ‘వ్యాసుడు’ అని నామకరణం చేస్తున్నాను” అన్నాడు. ఇలా వ్యాసమహర్షి ప్రతి యుగంలోనూ అవతరిస్తున్నాడు.

ద్వాపరయుగంలో అపాంతరతపుడు సత్యవతి గర్భాన అవతరించాడు. శంతన మహారాజు తరవాత పంశం అంతలించి పోయే పరిస్థితి రావడం వల్ల, సత్యవతి దేవి ఆజ్ఞ మేరకు, వ్యాసుడు ఆ పంశం కొనసాగించేలా చేయడంలో ప్రధాన పాత్ర వహించి ధృతరాష్ట్రుడు, పాండురాజు, విదురుడు ల పుట్టుకకు కారకుడు కూడా అయ్యాడు. ఇలా యిం యుగం కొనసాగి చివలికి కురుపాండవ యుద్ధం జిలగి కొన్నాళ్ళకి యుగాంతం అయ్యేదశలో తన వేద జ్ఞానాన్నంతటిని తనలో యిముడ్చుకుని మళ్ళీ అవసరమైనప్పుడు వ్యాప్తి చేయడానికి నికిప్తం చేసుకున్నాడు.. సృష్టి అంతంలో శివుడు కూడా, మిగిలిన జీజాలన్నింటినీ(జీవులన్నింటినీ) తనలో దాచుకుని మళ్ళీ పునఃసృష్టి చేసినపుడు వీటన్నింటినీ బ్రహ్మగూర్చి అప్పచెబుతాడు. వ్యాసుడు కూడా యావిధంగా చేయడాన్ని గమనించిన శివుడు, “సీకూ నాకూ భేదం లేదు” అన్నాడు. కనుక బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరుల కార్యాన్ని తనలో ఇముడ్చుకుని ఈ సృష్టి కార్యానికి తోడ్డుడటం వల్ల ఇతన్ని ‘దత్తుడు’ అని, ‘వేదవ్యాసుడు’ అని, ‘జగద్ధరువు’ అని అనడం వల్ల ఈ పూర్వమకి వ్యాసపూర్వమ, గురుపూర్వమ అని పేరు వచ్చింది. గురుపూర్వమ, దత్తజయంతి విడివిడిగా పుండటం ఒక చిత్రం. దత్తుడిలో ఏ తత్త్వం అయితే వుందో అది వ్యాసుడిలో కూడా వ్యక్తమైంది కనుక వ్యాసుడిని దత్తవతారం అనవచ్చు.

వేదవ్యాసుడు ఒకసాల యజ్ఞం చేద్దామని మొదలుపెట్టాడు. అరణి తో నిప్పు తయారు చేస్తున్నాడు. టీనిలో కట్టెలు, నెయ్య వేసి పోమం చేస్తున్నాడు. ఈయనకి ఒక ఆలోచన మెలసింది. పోమంలో, కట్టెల వల్ల అగ్ని

పుడుతోందా, నెయ్య వేయడం వల్ల అగ్ని పడుతోందా, ఈ రెండింటి వల్ల అగ్ని పుట్టిందా? నెయ్య ముందా, కట్టె ముందా, నిప్పు ముందా? అని! ప్రపంచంలో అందరికీ కట్టెలు పెట్టి, దానిమీద నెయ్య వేసి, చివర నిప్పు వెలిగించినట్లు ఉంటుంది. కాసీ ఇంకొక వైపు నెయ్య ఎలా వచ్చింది అని ఆలోచిస్తే, ముందు సూర్య రశ్మి నించి గడ్డిమొలిచి, దాన్ని ఆపు మేసి, దానినించి పాలు, పెరుగు, వెన్న, నెయ్య వస్తాయి. అంటే కారణం ముందు సూర్యుడు అనే అగ్ని,,, అలాగే మనిషి శలీరం కట్టెలాంటిచి, ఆయుర్ధాయం నెయ్యలాంటిచి, అందులో ప్రకటమయ్యే భగవత్ తత్త్వం అగ్ని లాంటిచి. అందరికి మనిషి, ఆయుర్ధాయం కనిపిస్తుంది. కాసీ అందులో అంతల్లినంగా ఉన్న ప్రజ్ఞ కనిపించదు. ఈ భగవత్ తత్త్వమనే ప్రజ్ఞ లేకపోతే మనిషికి మనుగడ ఉండదు. ఇలా రెండు రకాల తత్వాలతో ఉన్న ఆలోచనా ప్రవాహోనికి ఒక పేరు ఉంది, దాని పేరు ‘ఘృతాచీ’ అనే అప్పరసు. ఇటువంటి ఆలోచనా ప్రవంతితో వ్యాసుడి ప్రజ్ఞ కలిసి 5 సంవత్సరముల పయసున్న బాలుడిగా ప్రత్యక్షమయ్యాడి. పలిపూర్ణమైన గురువుకి సాటిలేని పలిపూర్ణుడు పుట్టాడు. ఆయన పేరు శుకుడు. ప్రతి ఒక్కరూ మహాత్ములు అవడమే శుక మహార్షి జననం. ఆయుర్ధాయం అనే నెయ్య, శలీరం అనే కట్టె, ప్రజ్ఞ అనే నిప్పు యజ్ఞ రూపం ధరించినప్పుడు మనలో శుక మహార్షి జననం జరుగుతుంది. మనల్ని అలా తయారుచేస్తాడు కనుక, వ్యాసుడికి పలిపూర్ణులైన వాళ్ళందరూ వాలి జడ్డడైన శుకమహార్షి స్వరూపాలు. ఇదే దత్త సంప్రదాయంలో కూడా, దత్తుడు ప్రతివాలి ఉధరించి మహానీయులుగా తీర్చిచిద్దుతాడు. టీని ప్రకారం మనకి మిగతా 26వ పేజీలో

యార్థాలోవులు

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యిందులో గ్రాంథము రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

14వ ప్రసంగము

రెండో దినోజు ప్రసంగం ప్రారంభం అవగానే రాఘవజీ భాయి ఇలా అడిగాడు:- నేను పుస్తకాలు చాలా చబివాను. కానీ నాకు అనుభవం కలగడం లేదు. కారణం ఏమిటి?

శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామివారు బీనికి సంబంధించిన దృష్టాన్తాన్నిలా చెప్పారు:-

మూడుని లక్ష్మణము

ఈక గొర్రెల కాపరి వుండేవాడు. అతడు తన మేకలను, గొర్రెలను కాచుకుంటూ ఒక చిన్న మేకపిల్లను చంకలో పెట్టుకుని అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వున్నాడు. సాయంకాలం వరకు అలాగే జిగించి. మందను ఇంటికి తీసుకువెళ్ళడానికి ఆ చిన్న మేకపిల్ల కోసం అటూ ఇటూ వెదకసాగాడు. కానీ ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఆ విధంగానే తిరుగుతూ అతడు నూతి దగ్గరికి వెళ్లి లోపలికి చూసాడు. అతనికి తన చంకనున్న మేకపిల్ల యొక్క ప్రతిజింబం కనిపించింది. అతడిలా అరిచాడు “అందరూ చూడండి! ఇదిగో మేకపిల్ల నూతిలో పడిపోయింది”. పక్కనున్న అతని సహచరుడు ఇలా అన్నాడు: “నలిగ్గా చూసుకోి మేకపిల్ల సీ

చంకలోనే వున్నది”.

ఈ భావాన్ని శంకరులు ఇలా చెప్పారు:

శ్లో|| తత్త్వ మాత్యపుమజ్ఞాతప్స
మూర్ఖః శాస్త్రేషు హర్షతి |
గోపః కక్షగతం ఛాగం
యథా కూపేషు దుర్భుతిః||

భావం: తనలోని తత్త్వాన్ని తెలుసుకోలేని మూడుడు దానిని శాస్త్రాలలో వెతుకుతాడు. చంకలోని మేకపిల్లను గొల్లవాడు నూతిలో చూశాడు కదా!

ప్రహృష్ట విచారం చేత సహజంగా లభించే పురమతత్వము

శ్లో|| లోకాంతరే వాత్ర గుహసంతరే
వా తీర్థాంతరే కర్మపరంపరాంతరే
శాస్త్రాంతరే నాస్త్ర్యసుహర్షతామిహ
స్ఫుయం పురం ప్రహృష్ట విచార్యమాణే||

భావం: ఆలోచించి చూస్తే పరతత్వమైన బ్రహ్మము ఇతర లోకాలలోగాని, గుహలలోగాని, తీర్థాలలోగాని, కర్మకాండలలోగాని, ఇతర శాస్త్రాలలోగాని కనిపించదు. సరిగా చూసిన వాలికి తానే బ్రహ్మమని తెలుస్తుంది.

ఆత్మ గోలోకంలోకాని, వైకుంఠంలోగాని, కైలాసంలోగాని లేదు. గంగా మొంద నదులలోనూ, ఉపనిషత్తులలోనూ, పురాణాలలోనూ లేదు. యజ్ఞము, దానము, తపస్సు అనే పేర్లతో వ్యవహారంచబడే కర్మకాండలయందు కూడా లేదు. ఈ విధంగా విచారించి చూస్తే తానే బ్రహ్మము అనే దృఢ విశ్వయం కలుగుతుంది. శంకరాచార్యులు మొంద వారు ఈ విషయాన్ని ఎంతగానో నోక్కి చెప్పారు. అయినా వృత్తిదోషం వల్ల మానవులు వాస్తవికమైన తత్వాన్ని తెలుసుకోలేరు.

శాస్త్ర ప్రతిపాదితమైన నిజతత్వాన్ని తెలుసుకోలేకపోవడం వల్ల కలిగే బాధ

శ్లో|| అస్యధా పరమం తత్త్వం
జనాః క్లిశ్యంతి చాస్యధా
అస్యధా శాస్త్రసిద్ధాంతో
వ్యాఖ్యాం కుర్చంతి చాస్యధా॥

భావం : పరమతత్త్వము వేరొకటి. మానవులు వేరొక దానిలో శ్రమచేసి బాధపడతారు. శాస్త్ర ప్రతిపాదితమైన సిద్ధాంతము ఒక విధంగా వుంటే దాని అర్థాన్ని మరో విధంగా చెబుతారు.

సత్కర్మ శాస్త్రప్రతిపాదితమౌతూ వేరొక విధంగా వుంటే, అనత్కర్మను (సత్కర్మ కాని దానిని) సత్కర్మగా భావించి ఆచలించే మానవులు కష్టాలను పొందుతారు. వాలికి మరలదోషము నివృత్తిని పొందరు.

అలాగే సదుపాసన శాస్త్రాలలో ప్రతిపాదించినది ఒక విధంగా వుంటే అసదుపాసనను (సదుపాసన గాని దానిని) సదుపాసనగా భావించి ఉపాసిస్తారు. వాలికి క్లేశమే కలుగుతుంది. వాలికి విశ్లేషణాలోనివృత్తి కలగదు.

అదే విధంగా శుద్ధ-బుద్ధ-ముక్త అద్వైత బ్రహ్మాన్ని శాస్త్రాలు ప్రతిపాదిస్తున్నాయి. అయినా అవిద్య వలన

వంచితమైన (అబద్ధమైన) అంతఃకరణము కల మానవుడు భేదవిశిష్టబ్రహ్మము శాస్త్రము చేత ప్రతిపాదించబడిందని చెబుతాడు.

ఇలా అన్ని ప్రయత్నాలు అంటే - కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము పొందదలచిన వాడూ, ఆ మూడు వ్యతిరేకమార్గంలో ప్రవహిస్తాయి. విపరీత వస్తువిషయకమైన ప్రయత్నం చేసేవాడు సద్గుస్తువును పొందలేదు. అలానే విపరీతము కాని వస్తువు కోసం ప్రయత్నం చేసే మానవుడు అసద్గుస్తువును పొందడు. కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము - ఈ మూడింటికి సంబంధించిన ఈ దృష్టాంతం చూద్దాము:-

మణి, భీషము ఒకవోట వుంచి వాటి మీద చిల్లులన్న కుండను బోర్లిస్తే మణి కావలసినవాడు భీషకాంతిని మణికాంతిగా భావించి మణిని తీసుకోవాలనుకుంటే అలా తీసుకోలేదు. కానీ మణికాంతిని మణిగా భావించి తీసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తే తీసుకోవచ్చు. భీషకాంతిని మణిగా తలచి ప్రవర్తించే మానవుడు విసంవాదిప్రవృత్తిని కలిగినందువలన తత్వాన్ని తెలుసుకోలేదు. కానీ మణికాంతిని మణిగానే భావించి మణిని తీసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తే అప్పుడు తీసుకోవచ్చు. భీషకాంతిని మణిగా తలచి ప్రవర్తించే మానవుడు సంవాదిప్రవృత్తి* కలిగివుండడం వలన మణిని పొందగలడు.

సత్కర్మ శాస్త్ర ప్రతిపాదితము

కర్మను తెలుసుకోకుండానే ఆచలించినట్టుయితే మరలదోష నివృత్తి కలగదు. వేదనే మిగులుతుంది.

కర్మ అనేది విధి యొక్క తంత్రము. అంటే అది విధి అభినంలో వుంటుంది. శాస్త్రాలలో ఏకర్మ ఏవిధంగా చేయాలని చెప్పబడిందో ఆ కర్మను అదే విధంగా చేయాలి. అలా విధి విపీతంగా (విధినుసరించి) కర్మలను ఆచలించినప్పుడే ఫలము కలుగుతుంది. ఘలానా సమయంలో సంధ్యావందనం చేయాలి' అనేది కాలపరమైన విధి. సంధ్యావందనం కూడా విధిని అనుసరించే చేయాలి. అలాగే ఆర్ఘ్యమివ్యాపము, వైశ్వదేవము, బ్రహ్మ యజ్ఞము, పితృతర్పణము మొదలైన

*సంవాదిప్రవృత్తి : ఉన్నది ఉన్నట్లు భావించడం. ★★విసంవాదిప్రవృత్తి : లేనిది ఉన్నట్లు భ్రమించడం.

సత్కార్యాలు శాస్త్రవిభిన్ననుసరించి చేయాలి.

ఇలాగే నిత్య, నైమిత్తిక, కామ్య, కర్మలు ప్రాయశ్చిత్తాలు మొదలైన కర్మలు విభిన్ననుసరించి ఆచలించినట్టతే మాత్రమే ఫలము కలుగుతుంది. ఇలాంటి కర్మలు అన్నింటిని ఫలాపేక్షను విస్మిలించి నిష్ఠాముఖావంతో భగవంతుని శీతి కోసం మాత్రమే చేసినట్లయితే అంతఃకరణలోని మందిశోన్ని పోగొట్టి, పరంపరనుసరించి క్రమంగా జ్ఞానాన్ని కలిగిస్తాయి.

సదుపాసనము శాస్త్ర ప్రతిపాదితము

ఉపాసన కూడా విధిని (శాస్త్రవిధిని) గమనించకుండా చేసినట్లయితే విక్షేపదోష నివృత్తి కలగదు. ఎందుకంటే ఉపాసన విభితంతము, పురుషతంతము మాత్రమే! వస్తుతంతము మాత్రం కాదు. శాస్త్రాలలో ‘యోషా వా అగ్నిః’ అని వుంది. స్త్రీపట్ల మాత్రమే అగ్ని అనే భావం కలిగివుండాలి. ఈ శాస్త్ర ప్రతిపాదితమైన విధి చేత స్త్రీ యందు అగ్నిభావన కలుగుతుంది. అప్పుడు లోక ప్రసిద్ధమైన అగ్ని నిరపేక్షమై (ఆపేక్షింపదగనిదై, కోరుకోదగనిదై) స్త్రీ పట్ల మాత్రమే అగ్ని బుభ్రు కలుగుతుంది. కాబట్టి ఇక్కడ స్త్రీ పట్ల వున్న అగ్నిభావము విధితంతము, పురుషతంతము కూడాను! (శాస్త్ర ప్రతిపాదితము, పురుష ప్రతిపాదితము కూడా).

ఆ కారణంగానే హరిహరులు, జగన్నాతు, కాళీ, సూర్యుడు, గణపతి మొదలైన వారి పూజలు కూడా శాస్త్రాలలో చెప్పబడిన విధినుసరించే చేయాలి. ఉదాహరణకు ఏ పుష్పంతో ఏ దేవుని పూజించాలని శాస్త్రాలలో చెప్పబడి వుంటుందో వాటితోనే పూజించాలి. వేరే విధంగా చేయకూడదు. ఆ విధానంలో లోపం జలిగితే విధి పూర్వకంగా చేయని కర్మ వల్ల విక్షేప దోషినివృత్తి అనే ఫలం కలుగదు. క్లేశము (బాధ, వేదన, పీడ) మాత్రము కలుగుతుంది. మంచి శాస్త్రాలను శ్రవణం చేయడం పట్ల ప్రేమ కలుగదు. విక్షేపదోషము మూర్తిపూజను (విగ్రహాలను పూజించడంతో) పోతుంది. ఈ విధంగా విజ్ఞానము పొంది మూర్తిపూజ చేసినట్లయితే సఫలీకృతుడౌతాడు.

కానీ మూర్తిని పూజిస్తూ అలా ఎందుకు పూజించాలి అనే విషయం మీద దృష్టి పోకపాశతే జీవితమంతా ప్రతిమలతో (విగ్రహాలతో) ఆడుకుంటూవున్నా అతనికి ఫలము కలుగదు. పిల్లలు పేడ బోమ్మలతో ఆడుకున్నట్లు విషయాన్ని

గ్రహించనిదే మూర్తిపూజను చేసే ఏమి ఉపయోగము?

శాస్త్ర ప్రతిపాదిత శుద్ధ - బుద్ధ - ముక్త - అద్వైత బ్రహ్మజ్ఞానము

అలానే శుద్ధ బుద్ధ ముక్త అద్వైత బ్రహ్మము కూడా శాస్త్ర ప్రతిపాదితమైన జ్ఞానము. అవిద్యాముయమైన అంతఃకరణము కలవాడు భేద విశిష్టమైన బ్రహ్మము శాస్త్రప్రతిపాదితమని అంటాడు. అతని ప్రయత్నము తలక్కిందులుగా జరుగుతుంది. దేహము ఇంటియాల పట్ల ఆత్మబుభ్రు కలిగి పుండి ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని పొందాలనుకునే వాడికి తత్వము లభించదు. అలాగే శుద్ధ బుద్ధ ముక్త బ్రహ్మాన్ని విడచి క్షణికములైన సంసారికమైన భోగాల కోసం గౌణ దేవతలను (గుణాలతో వున్న దేవతలను) బ్రహ్మముగా భావించి ఉపాసించినప్పటికీ వారు జ్ఞానమనే తత్వాన్ని లభింపచేయలేరు. శాస్త్ర ప్రతిపాదితమైన శుద్ధ బుద్ధ ముక్త పరబ్రహ్మత్వమైన జ్ఞానాన్ని విడిచిపెట్టి కర్మను గులించిన భాగాన్ని, ఉపాసన గులించిన భాగాన్ని స్వీకరించి విధి తంత్రాన్ని, పురుష తంత్రాన్ని మాత్రమే అంగీకరించేవాడు జ్ఞానం పలన పొందదగు దానిని ఆవరణ నివృత్తి పూర్వకమైన మోక్షపలాన్ని పొందడు. అతని ప్రయత్నము మరొకవైపుకు వుండటమే బీనికి కారణము.

జ్ఞానము విధి తంత్రము పురుష తంత్రము కాదు - వస్తు తంత్రము. జ్ఞానము ప్రమాణ జన్మము (ప్రమాణము నుండి పుట్టేది). ప్రమాణము యథా భూత వస్తు విశేషకము. పదార్థము ఎలా వున్నదో అలానే దాని జ్ఞానము కలిగి చేయడము ప్రమాణపు కర్తవ్యము. లోకప్రసిద్ధమైన అగ్నియందు అగ్ని పదార్థ విషయకమైన జ్ఞానమే ప్రమాణ లభ్యము. ఇందులో విధి తంత్ర, పురుష తంత్రాల ప్రాముఖ్యత లేదు. వస్తువు ఎలా వున్నదో అలానే అది తెలుసుకోవాలి.

పురుషుడు ‘కర్మం అకర్మం అన్యథాకర్మం’ అంటే చేయడానికి, చేయకుండా వుండటానికి, మరొక విధంగా చేయటానికి సమర్పించడానికి జ్ఞానము వేరేవిధంగా కలగడానికి పీలులేదు. ప్రకృతమైన బ్రహ్మజ్ఞానము కూడా వస్తుతంత్రమే. సచ్చిదానంద స్వరూపుడైన బ్రహ్మము యొక్క భావము తత్వమస్యాంగి మహావాక్యాల ద్వారా స్వరూపమందే కలుగుతుంది.

- నీశేషం

ఖర్చు ధ్యాన వ్యాగంయిలు

(గత సంచిక తరువాయి)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 3

సమ్యక్ స్ఫృతి యొక్క 4 లక్ష్మీలు

1) శలీరము 2) భావము, వేదన (feeling) 3) మానసిక స్థితి మనసులోని అంశాలు. సంపూర్ణ మానవుడు అతని అనుభవమంత సమ్యక్ స్ఫృతి యొక్క లక్ష్మీలు. శలీరముతో ఆరంభమై దాని క్రియలు, యింతియానుభవాలు, వాటిలోని అంశాలు, యోచన దాక మానవుని వ్యక్తిత్వం మీద ఆధారపడటం వల్ల సాధనకు విశాలము, భద్రము అయిన చక్కటి పునాది యేర్పడుతుంది. సాధనకు మానవుని వ్యక్తిత్వాన్నంతా ఆధారం చేసుకోకపోతే అందులో ప్రధానంగా మనచేత పరిగణింపబడే అంశాలనుండి సాధనకు వ్యతిరేకమైన వర్యలుత్పన్నమై సాధన నాటంకపరవటము, ప్రక్కదారి పట్టించటమూ గాక చిరకాలమభ్యసించి సాధించిన పలితాలను గూడ నాశనం చేసే అవకాశమున్నది. కనుక నిర్ద్ధారించే సాధనే యింతటి లక్ష్మీన్ని సాధించగలదు. సాధనకు, తద్వాతిలక్త శక్తులకు మధ్య ఘర్షణలో - శలీరానికి, మనస్సుకు మధ్య వివేకానికి వివేకానికి మధ్యలాంటివి - ఎంతో శక్తిని వృద్ధా చేయడముగాక అపజయానికి గూడా కారణమౌతుంది. మనమే శక్తులను ప్రతిమటించి అతిక్రమించాలో, మలచుకోవాలో నిర్ద్ధారింగా గుర్తుంచుకోవడమయసరం. ఇందుకు సంప్రజ్ఞ సాధన అన్ని విధములైన స్ఫృతిని సంస్కరించుకోవాలి. అయితే సాధనక్రమంలో శాలీరక స్ఫృతినుండి కొన్ని విషయాలనే యెన్నుకొని వాటిపై స్ఫృతి సాధన చేయటంతో ఆరంభం చేయాలి.

అభ్యాసానికి సూచనలు: ఇందులో ప్రతి అభ్యాసాన్ని మొదట తనకు, తరువాత యితరులకు, తరువాత

ఉభయులకు అన్వయించుకొని సాధన చేయాలి. ఇలా యేందుకు చెయ్యాలో చూద్దాం.

యూంగ్ అను మనస్తత్వ శాస్త్రకారుడు మానవులను బహిర్ముఖులు, అంతర్ముఖులుగా విభజించాడు. మొదటివారు బాహ్య విషయాలను, రెండవవారు అంతర్వ్యపయాలను

సాయిబాబా మాసపత్రిక

భావించే స్వభావం కలవాడై వుంటారు. వారి మనోవైభావికం గనుక మొదటివారికి బాహ్యవిషయాలలోను, రెండవవారు అంతర్విషయాలలోను తక్కువ ప్రజ్ఞ కలిగి వుంటారు. ఈ సాధకత అనే దీంచాన్ని పైన చెప్పిన సాధన సరిచిద్దుతుంది.

చాలా విషయాలు యితరులలోగాని, బాహ్య విషయాలలోగాని గుర్తించి అవగాహన చేసుకోవడం తేలిక మనలో కంటే. వాటిలోని గుణదీంచాలు మరింత స్పష్టంగా అర్థమౌతాయి. ఆ విషయంలో బహిర్మఖులు యొక్కువ సమర్థులు. అయితే ఫీరు తమలోని విషయాలను బాగా గుర్తించగలవారుగా వుండరు. తమను తాము సంస్కరించుకోటానికదెంతో అవసరం. ఉదాహరణకు అనిత్యత్వము అనే ధర్మాన్ని బాహ్య జగత్తుకు మాత్రమే అన్వయించుకొని చూచినప్పుడు సాధనకు పరిమితమే, పోక్కికమే అవుతుంది. మూడవ మేట్టుయిన బాహ్యభ్యంతర విషయాలకు క్రొత్త విషయాలకు అన్వయించుకొని చూడటం వలన యా రెంటికి గల సామ్యతలు, విభేదాలు స్పష్టమౌతాయి. ఆ రెండింటికి గల సంబంధం బాగా అర్థమౌతుంది. ఉదాహరణకు మన దేహం గాని, బాహ్య ప్రకృతిగాని ఒకే పదార్థంతో చేయబడుతుంది. అంతేగాక యా రెంటి మధ్య కార్యకారణ సంబంధం గూడా బాగా అర్థమౌతుంది. కారణం యా కార్యకారణ సంబంధమే తమ రూపంగా గల సాపేక్షికమైన అనుభవాలన్నో వున్నాయి. ఈ సాధన ద్వారా అయితే వాటి తత్వం బాగా అర్థమౌతుంది. అంతేగాక కేవలశర్దు సంప్రజ్ఞానాల ద్వారా మనం సాధించిన జ్ఞానం బాహ్యభ్యంతర విషయాల రెంటిలోను ఉదాహరింపబడుటవలన అభియోసి సత్యమైనదించి మనకు హృదయగతము కాగలదు. ఈ రెండు వస్తుత్వము లేనిపని బాగా వెల్లడి కాగలదు. సర్వము వ్యక్తిత్వ రహితమైన కీయారూపమని ధృఢపడగలదు.

అయితే క్రమబద్ధమైన సాధన ద్వారా లోచూపును పెంచుకోవడంలో అంతర్విషయాలను కేవలశర్దుకు గురిచేయడం జరుగుతుంది. కారణం తనయొక్క శాసీరక, మానసిక కీయలే ప్రత్యక్ష అనుభవాలు, ప్రత్యక్ష జ్ఞానం. అందుకని యోచన, అనుమాన ప్రమాణము అనేవాటిని ఆరంభించి ప్రక్కకు వుంచవలసి వుంటుంది. ప్రత్యక్షానుభవాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని భూత భవిష్యత్తులలోని అటువంటి అంశాలకు వర్తమానంలో సాధించిన మన అనుభవజ్ఞానాన్ని అన్వయించుకొనేటప్పుడు

సాధన, సాధనలో మూడుదశలలో యా రెండూ వినియోగించబడతాయి. అయితే ధ్యానేతర సమయాలలో సమ్యక్ స్ఫూతిని బాహ్యవిషయాల పట్ల పనిచేయించాలి. ఇతరుల శాసీరక మానసిక కీయలు యా కోవకు చెందుతాయి.

ఈ జ్ఞాన పద్ధతులను విడివిడిగా మరో విధంగా గూడా ఉపయోగించుకొనేటప్పుడు వాటిలో మూడంశాలను గుర్తించాలి. 1) ఉత్పత్తి 2) లయము 3) ఉత్పత్తిలయాలు. ఈ విధంగా మార్పుయొక్క తత్త్వాన్ని, వాస్తువాన్ని ప్రత్యక్షంగా గుర్తించడం సాధన సాఫల్యానికి యొంతో అవసరం. మూలర్గంధంలో ఒకే పదం రెండుసార్లు ఉపయోగించబడినప్పుడు వాటి వివరణకై వ్యాఖ్యానాన్ని పరిశీలించాలి. వ్యాఖ్యానం ప్రత్యక్షంగా మనం గుర్తించిన సత్యాలకు యోచనాపూర్వకంగా సర్వవిషయాలకు అన్వయించుకొని బుద్ధధర్మాన్ని యొలా అన్వయించుకోవాలో చెబుతుంది. ఉత్పత్తిలయాల గూర్చిన అనుభవజ్ఞానాన్ని సత్యదూరాలు కేవలం ఊహజనితాలు అయిన సిద్ధాంతాలకు మనం లోబడకుండా వుండడానికి వినియోగించుకోవాలి. ఉదాహరణకు శూన్యపదార్థవాదాలను ‘ఉత్పత్తి’ అనే సత్యంతో ప్రతిష్ఠించించాలి. సర్వమూ శాశ్వతమైన సత్యమే, జగత్తు సత్యము మొదలగు వాదాలను ‘లయం’ అనే సత్యంతో ప్రతిష్ఠించాలి.

తక్కిన ర్గంధం అంతా ఈ రెండంశాలతో కూడిన అభ్యాసాలయొక్క ఫలితాలను చెబుతుంది. శాసీరమున్నది, భావమున్నది, కాని వ్యక్తిత్వం లేదు అని. అంటే వస్తువుల యొక్క నిజతత్త్వాన్ని తెలుపుతుంది. వాటి నిజతత్త్వాన్ని గుర్తించినవారు వాటినుంచి స్వతంత్రుడుగా, అలిష్టుడుగా జీవించగలగుతాడు. కనుక సాధకుడు అసత్యదృష్టినుంచి, దానినాధారంగా చేసుకొన్న తృప్తినుంచి విముక్తి పొందుతాడు.

అంతేగాక యాగ్రంధంలోని వాక్యాలు సమ్యక్ సంబంధించిన అనబడు పరిపూర్వజ్ఞాన స్థితినుండి ఉద్ధవిస్తాయి. కనుక హృదయం మీద కొంతవరకైనా ప్రభావం కలిగి వుంటాయి. అపి సంపూర్ణం కావడం వల్ల అన్ని స్థాయిల వారికి అర్థమై తృప్తికరంగా వుంటాయి. మనసును శాంతపరచేచిగాను, అంటే సందేహాలను, అంతఃసంపూర్ణాలను అంతమొందిస్తాయి) ఉత్సేజికరంగాను వాటి భావగాంభీర్యం వల్ల అవగాహనను విస్తరింపజేస్తాయి.

- సశేషం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 2

ఆదిదేవుని ఆవిరాఖ్యావం (గత సంచిక తరువాయా)

భరద్వాజు చక్కని అవయవ సౌష్టవంతో చివ్వ తేజసుతో వెలిగి పోతుండేవాడు. చక్కని గెలజాల జూట్లు, ముద్దులొలికే ముఖం, కాంతివంతమైన కళ్ళు - చాలా ఆరోగ్యంగా, అందంగా, బలిష్టంగా వుండేవాడు. పిల్లలవాడిని ముద్దుగా ఎవరైనా ఎత్తుకొనబోతే చాలా బరువు అనిపించి మోయలేకపోయేవారు. సాధారణంగా నలబై ఏండ్లు దాటిన స్వాలకాయులు క్రింద కూర్చుంటే మరల పైకి లేచి నిలబడాలంటే చాలా కష్టంగా లేస్తుంటారు. క్రింద కూర్చోవాలన్నా వారికి చాలా బాధగాను, అసాకర్యంగానూ వుంటుంది. అయితే మూడేండ్ల పసివాడైన భరద్వాజు బాగా లాపుగా, పుష్టిగా వుండటంతో అతని పరిస్థితి అదే విధంగా వుండేబి. నేలపై కూర్చోలేక పోయేవాడు. కూర్చుంటే లేవలేకపోయేవాడు. అందుకని ఏదో ఒక ఎత్తు బలగాసీ, పీటగాసీ, రాయిగాసీ ఏదో ఒకటి - కొంచెం ఎత్తుగా వుండే వస్తువు చూసుకుని దానిమీద కూర్చునేవాడు. అంత చిన్నపిల్లలవాడు అట్లా కూర్చోలేక లేవలేక ఆపసాహాలు పడుతుంటే చూసిన వాళ్ళకు బాగా నవ్వాచేచి.

ఒకరోజు భరద్వాజుకి క్రింద కూర్చోటూనికి ఎత్తుగా వుండే వస్తువేచీ కన్చించలేదు. అప్పుడు “ఒరే బోధా! యిటు రారా” అంటూ అన్న బోధాయనను పిలిచాడు. అతడు భరద్వాజగాలి కంటే రెండేళ్ళు పెద్దవాడు. అయిదేళ్ళ బోధాయన తమ్ముడు పిలుపు విని తమ్ముడి వద్దకు వచ్చాడు. భరద్వాజు “కూర్చోరా”

అన్నాడు. బోధాయన కూర్చున్నాడు. ఆ తర్వాత “బాగా వంగుని కూర్చోరా” అన్నాడు ముద్దు మాటలతో. బోధాయన ముందుకు వంగి కూర్చోగానే కొంచెం ఎత్తుగా వున్న అతడి పీపుమీద హోయిగా నిశ్చింతగా కూర్చున్నాడు చిన్నాలి భరద్వాజ. ఆ దృశ్యం చూసి అందరూ పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వారు. ఆ రోజునుంచి తనకు కూర్చోటూనికి ఎత్తైన వస్తువు దొరకనప్పుడల్లా బోధాయననే తనకు ఎత్తుపీటగా ఉపయోగించుకొనేవాడు భరద్వాజ. అందుకు అయిదేండ్ల వయస్సున్న బోధాయను కూడా తమ్ముడిపై ప్రేమతో కాబోలు, ఏ మాత్రం అభ్యంతరం చెప్పకుండా అతడు ఎంతసేపు తన పీపుమీద కూర్చుంటే అంతసేపు అట్లాగే వంగి కూర్చుని తమ్ముడు సాలభ్యంగా కూర్చునేందుకు సహకరించేవాడు.

ఈ దృశ్యం చూపరులను ఆకర్షిస్తూ ఎంతో నవ్వు తెప్పిస్తుండేబి.

చిన్న పిల్లలవాడయినా కూడా భరద్వాజ ఎంత బలంగా వుండేవారో తెలియజేసే మరొక ఉదాహరణ కూడా నవ్వు తెప్పిస్తుంది.

“డీ, డీ” అని ఒక ఆటను ఆ రోజుల్లో పిల్లలు ఎక్కువగా ఆడుతుండేవారు. ఆ ఆటలో యిద్దరు పిల్లలు ఒకరికొకరు ఎదురెదురుగా కొంచెం దూరంలో నిలబడి “డీ, డీ, డీ” అంటూ దగ్గరగా వచ్చి పొట్టేళ్ళల్లాగా ఒకలి తలతో ఒకరు నుదుటి భాగం మీద డీ కొంటారు. వాళ్ళకు నొప్పి పుట్టేదాకా

అలా ఢీ కొంటూనే వుంటారు. ఎవరికి నొప్పి పుట్టి “యింక వద్దు” అంటే వాళ్ళు ఓడిపోయినట్లుగా లెక్క.

వేదవ్యాస వయస్సులో భరద్వాజుగాలి కంటే పది సంవత్సరాలు పెద్దవాడు. ఒకరోజు పదమూడేండ్ల వేదవ్యాస మూడేండ్ల భరద్వాజుతో తమ్ముణ్ణి ఆడిడ్డామనే ఉద్దేశంతో “భరద్వాజా! ఢీ! ఢీ! ఆట ఆడదామా?” అని అడిగాడు, ఎంతో ముద్దుగా. భరద్వాజ “అలాగే!” అని తల ఊషపాడు. ఇద్దరూ ఎదురెదురుగా నిలబడి “ఢీ! ఢీ!” అంటూ ఒకలకొకరు ఢీకొన్నారు. అంతే! వేదవ్యాస్ కళ్ళ తిలిగి క్రింద పడిపోయాడు! భరద్వాజులో దెబ్బ తగిలినట్లుగానీ, నొప్పి పుట్టినట్లుగానీ ఏ మాత్రం బాధ వ్యక్తం కాలేదు. ఇంట్లో వాళ్ళు నొప్పితో క్రింద పడ్డ వేదవ్యాసని చూసి కంగారుపడ్డారు. మూడేండ్ల పసివాడి దెబ్బకు పదమూడేండ్ల పిల్లలవాడు అలా సామ్మసిల్లి పోవటం చూసి అందరూ నవ్వసాగారు.

అన్నయ్య ఎందుకలా పడిపోయాడో, అందరూ అతనిని చూసి ఎందుకు బాధపడ్డున్నారో కూడా తెలియక అమాయకంగా అన్నయ్యను చూస్తూ నిలబడ్డ భరద్వాజుని చూసి అందరూ “ఫీడు పిల్లలవాడు కాదురా బాఱు! పిడుగు!” అనుకున్నారు. అరుదుగా ఎప్పుడైనా బయట పిల్లలతో దెబ్బలాట వస్తే ఆ పిల్లలు భరద్వాజతో పోటీ పడలేక మళ్ళీ మరొకసాల యితని జోలికి వచ్చేవాళ్ళు కాదు. “బాబోయ్! ఆ భీముడితో పెట్టుకోకూడదు” అంటూ దూరంగా పోలపోయేవాళ్ళు.

చిన్న వయసు నుండి భరద్వాజుకి నిద్ర అంటే ఎంతో యిష్టం. అతనికి ఎంతో గాఢనిద్ర పట్టేది. ఆ నిద్రకు భంగం వాటిల్లటం ఆయనకు ఏ మాత్రం యిష్టం వుండేది కాదు. అందువల్ల ఎండా కాలంలోనైనా యింట్లోనే పడుకునేవాడు. వర్షం వస్తే నిద్రాభంగం అవుతుందని ఆరుబయట పడుకోవటానికి యిష్టపడేవాడుకాదు.

12 సంవత్సరాల వయస్సులో మెత్తిక్కులేపన్ పరీక్షలు ప్రాసేందుకు తల్లిదండ్రులతో వారణాసి వెళ్తున్నప్పుడు పైబెర్చులో నిద్రపోతును భరద్వాజ నిద్రలో దొల్లిక్రిందకూర్చుని పేకాట ఆడుకుంటున్న మనుషుల మధ్యపడ్డాడు. అంత ఎత్తు నుంచి క్రిందపడినా ఏ మాత్రం నిద్రాభంగం కలుగలేదు. అతణ్ణి నిద్ర లేపాలని, బెర్ర్ పై పడుకోమని చెప్పాలని ఎందరు ప్రయత్నించినా వాలి ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమై భరద్వాజుగాలని వారు గాఢనిద్రనుండి మేల్కొల్పులేకపోయారు. చివరకు ఆ పేకాట పెద్ద మనుషులు భరద్వాజుని ఎత్తుకొని బెర్తుపై

పడుకోబెట్టవలసివచ్చింది.

పెద్దన్న కృష్ణమాచార్య భరద్వాజ కంటే 12 సంవత్సరాలు పెద్దవాడు. అందలకంటే చిన్నవాడైన భరద్వాజుని కృష్ణమాచార్య క్షణం కూడా విడువకుండా ఎత్తుకుని తిప్పుతూ ఆడిస్తూ వుండేవాడు. అన్నయ్య దగ్గర భరద్వాజుకి ఎంతో చనువు, స్వతంత్రం వుండేవి. కృష్ణమాచార్య తమ్ముణ్ణి ఎత్తుకుని, బజారుకు తీసుకెళ్ళి కావలసినవస్తీ కొనిపెట్టేవాడు. హాటుల్ కు తీసుకెళ్ళి కావలసిన ఫలహారాలు తినిపించేవాడు. ఇంట్లో కూడా ఎప్పుడూ తమ్ముణ్ణి ఆడిస్తూ సముదాయిస్తూ అవసరాలను గమనిస్తూ కనిపెట్టి వుండేవాడు. తన ఆలన, పాలన చూస్తూ, తననెంతో గారాబం చేస్తూ, కోలినవస్తీ యిస్తూ ప్రేమించే అన్నయ్య కృష్ణమాచార్య అంటే భరద్వాజుకి ఎంతో యిష్టం.

అందలకంటే చిన్నవాడు అవటం వల్ల, యింట్లో మిగతావాల కంటే భరద్వాజ యిష్టమే ఎక్కువగా చెల్లుబాటు అవుతుండేది. అయిదారేండ్ల వయస్సులో శ్రీభరద్వాజ తన అవసరాలు, యిష్టాలు నెరవేర్చుకునే పద్ధతి చిత్తంగా వుండేది. తండ్రి దగ్గరకు, అన్నల దగ్గరకు గాని వెళ్ళి “నాకు యిష్టపు ఏం కావాలి?” అని ఆడిగేవాడు. వాళ్ళ ఆ సమయాన్ని సందర్శిస్తూ బట్టి “సీకు యిష్టపు పాలు కావాలి” అన్నో, లేకపోతే “స్నానం కావాలి” అన్నో చెప్పి ఆ పని నెరవేర్చేవారు. టీపిన్ టైములోను, భోజనం టైములోనూ కూడా అదే పద్ధతి. అదేమి పద్ధతి? ఎవరికి కావలసినదేమటో వాళ్ళే అడుగుతారు. తనకేమి కావాలో యితరులకేమి తెలుస్తుంది? కాసీ మన కథానాయకుడి పద్ధతి అబికాదు. మరి యింట్లో అందలకి ములిపాల గారాబు ముద్దుబిడ్డ కదా! ఆడిందే ఆట పాడిందే పాటు! తనకేం కావాలో యితరులే ఆలోచించి తనకివ్వాలి. తనకై తాను ఆలోచించడు, ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అంతే! ఆ ఆజ్ఞకు తిరుగులేదు.

ఈ ఆజ్ఞలు, యా చేప్పలు చూసి యింటా, బయటా అందరూ ముగ్గులవుతుండే వాళ్ళు.

చిన్నపుటీనుండి కూడా భరద్వాజ కాఫీ అంటే చాలా యిష్టపడేవాడు. భరద్వాజ తనకు కాఫీ తాగాలనిపిస్తే కాఫీ యివ్వమని అడిగే విధానం కూడా నవ్వొచ్చేలాగా వుండేది. కాఫీ కావాలని నేరుగా అడిగేవాడు కాదు. “కా అంటే కూ! కాఫీ అంటే కూఫీ!” అని రాగం తీస్తూ పాట పాడటం మొదలు పెట్టేవాడు. కాఫీ యిచ్చేదాకా ఎంతనేపైనా పాడుతుండేవాడు. “పీడికి కాఫీ కావాలి కాబోలు, పాట ప్రారంభించాడు!”

అనుకుంటూ యింట్లోవాళ్ళు కాఫీ యచ్చేవారు.

ఒకసారి శ్రీ అనంతాచార్యులవారు నలుగురు పిల్లలను తీసుకుని ఏదో ఊరు బయలుదేరారు. రైల్స్‌స్టేషన్స్‌లో వీళ్ళు ఎక్కువలసిన రైలు బయలుదేరటానికి సిద్ధంగా వున్నది. శ్రీ అనంతాచార్య రైలు అందుకివాలనే ఆతృతతో పిల్లలతో గబగబా ప్లాట్ఫౌంపై నడుస్తున్నారు. ఇంతలో చిన్నాలి భరద్వాజు ఎంతో కంగారుగా “నాన్నగారూ! నాన్నగారూ!” అని పిలిచాడు. శ్రీ అనంతాచార్య పిల్లవాళ్ళే చూసి ఆగి, “ఏమిటి? ఏమైంది?” అన్నారు. భరద్వాజు చిన్నగా చూపుడు వేలుతో ప్లాట్ఫౌంపై ఒక బిక్కు చూపించాడు. అక్కడ ప్లాట్ఫౌం ఫీద ఒక వ్యక్తి కాఫీ, టీ అమ్ముతూ కన్సించాడు. భరద్వాజు “నాన్నగారూ, కా అంటే కూ, కాఫీ అంటే కూఫీ” అని పాట పాడాడు. అంటే తనకు కాఫీ ఇప్పించమని ఆ పాటకు అర్థం ఆ తొందరసమయంలో చిన్నతమ్ముడి పాట విని అన్నలంతా నవ్వారు. అనంతాచార్యగాలికి మతపాఠియినంత పన్నెంబి. ఎదురుగా టైను కొచ్చి క్షణాలలో కదలబోతున్నది. పిల్లవాడి వైపు చూసి, “ఇదా సంగతి ఇందుకా, నన్న ఆశి మరీ కాఫీ పాట పాడుతున్నావ్? ఇప్పుడు కాఫీ తాగుతూ కూర్చుంటే అవతలట్టేను వెళ్ళిపోతుంది. తర్వాత తాగుదుపుగానిలే కాఫీ, పద, పద” అంటూ పిల్లవాడి చెయ్యి పట్టుకొని త్వరిత్వరగా నడచి రైలు అందుకున్నారు. ఆ తర్వాత రైల్లో భరద్వాజుకి కాఫీ యిప్పించారు.

శ్రీ భరద్వాజు చిన్న పిల్లవాడుగా వున్నప్పుడు అనుకోకుండా జరిగిన ఒక సంఘటన అతని జీవితేశుడైన శ్రీ శిలిడి సాయినాథుడు అతని భవిష్యత్తునంతా తమ స్వాభినంలోకి తీసుకుని అతనిని పూర్తిగా తమవాడుగా చేసుకుని అతని జీవన సూత్రధారి తామేనని తెలియజేప్పే సంకేత చర్యగా తోస్తుంది. ఆ సంఘటన పూర్వాపరాలు యావిధంగా వున్నాయి.

అనంతాచార్యులవారి మేనత్త కుమార్తె లక్ష్మీనరసమ్మగారు, ఆమె భర్త మాపూర్ణాయ్యగారు విజయవాడకు సమీపగ్రామంలో నివసిస్తుండేవారు. వారికి ఎంతకాలానికి సంతానం కలుగనందున ఒక ఆడపిల్లను పెంచుకొనటం జరిగించి. కొంతకాలానికి వాళ్ళ ఆర్థికస్థితి పూర్తిగా బిగజాలి రోజు గడవని పరిస్థితి వచ్చింది.

ఒకనాటి సాయింత్రం మాపూర్ణాయ్యగారు చల్లగాలికి ఆరుబయట వాలు కుట్టులో కూర్చుని వున్నారు. ఆయన తన దుస్థితికి ఎంతగానో చింతిస్తూ ఆ కష్ట పరిస్థితిని ఎలా

ఎదురొనాలో, ఏమి చేయాలో బిక్కుతోచక, కలతచెంబిన మనస్సుతో బిగులుగా వున్న ఆ సమయంలో లిఫ్యూన ఫీబిన గాలికి ఒక కాగితం ఎగురుతూ వచ్చి సూటిగా ఆయన ఒడిలో పడింది. ఆయన ఆశ్చర్యంగా ఆ కాగితాన్ని తీసిచూడగా అది ఒక చక్కని సాయిబాబా ఫోటో! ఆ ఫోటో క్రింద “నేనుండగా భయమెందుకు?” అని ప్రాసి వున్న వాక్యాలు ఆయనకు మరింత ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించాయి. తన చింతలన్నీ విడచి, తమ చింతనలోనిలచి, తమను నమ్మిని శ్శింతగా వుండమని శ్రీ సాయిబాబా తనకు చెపుతున్నట్లుగా ఆయనకు స్పురించింది. వెంటనే బాబాపై భారంవేసి, ఉన్న కొచ్చి పైకం తీసుకుని భార్య, పబినెలల పసికందును వెంటనిడుకొని కట్టుబట్టలతో, యిల్లు విడచి, గమ్మాన్ని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరారు. ఆ సమయంలో ఆయనబి చాలా చిత్రమైన పరిస్థితి. ఎదురుగా వున్న బస్సెక్కారు. చేతిలో పైకంతో సలపోయే ఊరి టికెట్లు కొన్నారు. మార్గమధ్యంలో ఒక ఊరి వద్ద బస్సు చెడిపాశపటంతో ప్రయాణికులంతా క్రిందకు బిగారు. అదే సమయంలో ఆ పసిపాప ఆకలితో ఏడపనాగించి. పాపకు కాసిని మంచిసీళ్ళయినా త్రాగిద్దామనుకొంటూ మాపూర్ణాయ్యగాలి భార్య ర్రామంలోని ఒక యింటికి వెళ్ళి మంచిసీళ్ళడిగించి. ఆ యింటి యిల్లాలు ఎంతో ఆదరంతో వాలని కూర్చేమని చెప్పి వాలి విపరాలడిగి తెలిసికొని, వాలి దుస్థితికి జాలిచెంబి, వాలని సాయింత్రం తన భర్త వచ్చేవరకు వుండపలసిందని, ఆయన వాలి జీవనోపాధికి మార్గం చూపించగలరనీ చెప్పింది. ఆమె చెప్పినట్టే ఉదారహృదయుడైన ఆమె భర్త వాలి పరిస్థితి విని, ఆ ఊరి చుట్టూపుక్కల వ్యాపించి వున్న తుమ్మచెట్ల పాండలను కట్టేలుగా కొట్టుకొని కాల్చి బోగ్గుల వ్యాపారం చేసుకొమ్మని, తాను అందుకవసరమైన ధన సహాయాన్నంబిచగలనసి చెప్పటంతో, అది శ్రీ సాయిబాబా ఆదేశంగా భావింబిన మాపూర్ణాయ్య దంపతులు బోగ్గుల వ్యాపారం మొదలుపెట్టి ఆ ఊరులో స్థిరపడ్డారు. కాలాంతరంలో వారు గొప్ప ధనవంతులైనారు. తమ జీవితమంతా శ్రీ సాయినాథుని ఆరాధిస్తూ ఆయన అనురహస్యికి పాత్రులై గొప్ప సాయిభక్తులుగా ప్రసిద్ధికేక్కారు.

శ్రీ అనంతాచార్యులవారు పిల్లలు చిన్నవారుగా వున్న రోజులలో ఒకసారి పిల్లలతో లక్ష్మీనరసమ్మగాలింటికి వెళ్ళి నాలుగు రోజులున్నారు. లక్ష్మీనరసమ్మగాలి పూజామంబిరంలో ఒక సాయిబాబా మట్టి విరుపాం వుండేబి. ఆ విరుపాస్సి చూసిన శ్రీ అనంతాచార్యగాలి పిల్లలు బాబాదేముడు కాదని, ఆయనను

పూజించ నక్కరలేదనీ ఆ దంపతులతో వాటిస్తుంటే, వారు పిల్లలతో యిష్టం లేకుంటే వారు పూజించనక్కరలేదని తమ నమ్మకం తమయి అనీ సమాధానమిచ్చి మిన్నకుండి పోయారు.

చిన్నపిల్లవాడైన భరద్వాజ మాత్రం వాళ్ళతో, “బాబా విగ్రహం విరగ్గిడతాను. అప్పుడు మీ బాబా ఏం చేస్తాడో చూస్తాను” అన్నాడు పంతంగా. వాళ్ళు అలా చేయవద్దని పిల్లవాడిని వాలంచారు. అయితే అదనుకోసం ఎదురు చూస్తున్న భరద్వాజ ఒకనాటి ఉదయం లక్ష్మీ నరసమ్మగారు పెరట్లో కూర్చుని పాత్రలు తోముకుంటున్న సమయంలో పెరటివైపు వున్న గ్రీల వరండా తలుపు బోల్పు వేసి, ఆమె పూజా మంచిరంలోనున్న సాయిబాబా మట్టి విగ్రహం మెడకు తాడుకట్టి, “ఇబిగించి బాబా విగ్రహం పగలగిండుతున్నాను. నీ బాబా ఏం చేస్తాడో చూస్తా!” అంటూ ఆమె చూసేలా విగ్రహాన్ని తాడుతో ఊపసాగాడు. అది చూచి ఆమె కంగారుగా పగలగింట్ల వద్దని ఎంతగా బ్రతిమాలుతున్నా వినక మలంత వేగంగా ఊపడంతో ఆ విగ్రహం గోడకు కొట్టుకొని పగిలిపోయింది. లక్ష్మీనరసమ్మగారు ఆ సంఘటనకు తీవ్రంగా బాధపడి, ఆ రోజంతా అన్నం తినకుండా ఏడుస్తూ పడుకుంది.

“బాబా యా మట్టి విగ్రహంలో మాత్రమే వున్నాడని అనుకుంటున్నావా? ఆయన అంతటా వున్నాడు. ఈ బోమ్మ పగిలిపోతేనేమి? మరొక బోమ్మను తెచ్చుకుండాము. నువ్వేమీ బాధపడకు” అంటూ ఆమె భర్త ఆమెను ఓదార్శారు. ఆయన యింకా యిలా అన్నారు - “వాడు చిన్నవాడు. అది దేముడి బోమ్మ అని, ఆ బోమ్మతో ఆటలాడకూడదనీ వాడికేమి తెలుసు? ఈ రోజు వాడు ఆయన మెడలో తాడువేసి ఆడుతున్నాడు. భవిష్యత్తులో ఆయన వాడిని తమ ఉచ్చులో వేసి తమ వాడినిగా చేసుకుంటారేమో! పిచ్చుక కాలికి తాడుకట్టి తమ దగ్గరకు లాక్కున్నట్లు లాక్కుంటారేమో!”.

అనాటి ఆయన ఊప అక్కరాలా నిజమైంది. శ్రీ సాయినాథుడు శ్రీ భరద్వాజగాలని తమ ఉచ్చులో జిగించి ఆయన జీవన రథసారథియై ఆయన జీవితాన్నంతా తమ స్వంతం చేసుకున్నారు. ఆయన శ్రీ సాయినాథునికి దాసానుదాసులై, శాశ్వతంగా ఆయనకు అంకితమైపోయారు. చాలా సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. శ్రీ అనంతాచార్యగాల కుమారులు పెలిగి

పెద్దవారైనారు. ఐ.వి.ఎస్. ఆఫీసర్ గా పచిచేస్తున్న శ్రీ వేదవ్యాన్ గారు ఒకసాఱ ఏదో ఒక ఊరికి క్యాంప్ కి వెళ్ళా తన తమ్ముడైన శ్రీ భరద్వాజగాలని కూడా ఎంట తీసుకొని వెళ్ళారు. తిరుగు ప్రయాణంలో లక్ష్మీనరసమ్మగాల ర్రామం మీదుగా వెళ్ళా వాలని చూడాలనిపించి, వాలంటికి వెళ్ళారు. అది సాయం సమయం. కొబ్బిసేపు వాలితో సంతోషంగా గడిపిన అనంతరం శ్రీ వేదవ్యాన్, శ్రీ భరద్వాజ తిరుగు ప్రయాణమయ్యారు. మాపూళ్ళయ్యగారు వాలితో ఫలహోరం చేసి వెళ్ళవలసిందిగా బలవంతం పెట్టారు. అంతేకాక వాలికిష్టమైన ఫలహోరాన్ని పెట్టుదలచానని, ఏచికావాలోనిస్సంకోచంగా ఆడగవలసినదని అన్నారు మాపూళ్ళయ్యగారు. “ఇంట్లో వున్నదేదో పెట్టండి. అంతేకాసీ మేము కోణబి యిష్టుడు తయారుచేయించి పెట్టులనుకోవద్దు. మీరు అంత శ్రమ పడద్దు” అన్నారు శ్రీ వేదవ్యాన్. “మేము యిష్టుడు తయారు చేయించనవసరం లేదు. మీరు ఏది కోణతే అది మీకు వెంటనే పెట్టగలము” అన్నారు మాపూళ్ళయ్యగారు. ‘అదెలా సాధ్యం?’ అనుకొని, “మనకు యిష్టమైనది పెట్టగలనని యింతగా ప్రగల్భాలు పలుకుతున్నారు. ఆయన వెంటనే తయారుచేయలేని పదార్థాన్ని కావాలని అడుగుదాము. అప్పుడు ఏమి చేస్తారో చూడాలి” అని అన్నదమ్ములిద్దరూ కూడబలుకొని, “మాకిష్టుడు బోబ్బట్లు కావాలి” అన్నారు. ఆయన వెంటనే లోపలికి వెళ్లి, ఒక గిన్నె నిండుగా వేడివేడిగా వున్న బోబ్బట్లను తీసుకొచ్చారు. “మేము బోబ్బట్లు అడుగుతామని మీకెలా తెలుసు?” అన్నారు శ్రీ వేదవ్యాన్. అప్పుడాయనయిలా చెప్పారు - “మాకు శ్రీ సాయిబాబా ప్రత్యుష సాక్షాత్కారమిస్తుంటారు. ఈ రోజు బాబా కన్నించి, ‘ఈ రోజు సాయంత్రం నేను మలద్దితో కలిసి మీ యింటికి వస్తున్నాను. ముగ్గులికి ఒక్కొక్కులికి ఆరు చోప్పున పడ్డానిమిబి బోబ్బట్లు చేసి సిద్ధంగా వుంచు’ అని చెప్పారు”. ఆ మాటలు విన్న శ్రీ వేదవ్యాన్, శ్రీ భరద్వాజగార్ల ఆశ్వర్యానికి అంతలేదు. అయితే బాబా చెప్పిన ఆ మూడవ వ్యక్తి ఎవరని ఆలోచించిన పీళ్ళు బయట నిలిచివున్న కారు డైవరుగా గుల్చించారు. ముస్లిం అయిన ఆ వ్యక్తి రంజాన్ సందర్భంగా రోజంతా ఉపవాసం వుండటం వలన అతనిని కూడా ఫలహోరం చేయమని ఆహ్వానించటంతో అతడెంతో సంతోషంగా పీటితోపాటు ఫలహోరం స్థీకరించాడు. ఈ బాబా లీలకు అందరూ ఎంతో ఆశ్వర్యాన్ని, ఆనందాన్ని పాందారు.

- నీశేపం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీ శ్రీ బ్రాహ్మణ గోదావరి జీవితం లులు భూర్ధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

శ్రీ ఆనందమయి మాత ఆశ్రమం వదిలి వెళ్లిన నాటినుండి అమ్మ యెడబాటు భలంచలేక అమ్మ యెక్కడ వున్నారో జాడ కూడా తెలియక బాధపడుతున్న భక్తులకు జీవ్యైతివ్ దాదా రాక యెంతో పూరట నిచ్చింది. అయినా భక్తులంతా అమ్మ తిలిగి యెప్పుడొస్తారా అనుకుంటూ చంద్రుని కోసం చకోర పట్టుల లాగా అమ్మ రాక కోసం యెదురు తెన్నులు చూడసాగారు.

జీవ్యైతివ్ దాదా ధాకా వెళ్లిన తర్వాత కొండి రీజులకు శ్రీ భోలానాథ్ గారు అస్సన్నలైనారు. అమ్మకు కూడా జ్యరం రావడం మొదలైంది. అందువలన జీవ్యైతివ్ దాదా మరలా వుద్దీగానికి సెలవు పెట్టి రాయపూర్ వచ్చాడు. డెప్రోడూన్ నుండి డాక్టర్లు పిలుచుకొని వచ్చి శ్రీ భోలానాథ్ గాలికి చికిత్స చేయించి, వాలికి కొంత స్వస్తత చేకూరగానే తిలిగి ధాకా వెళ్లిపోయాడు జీవ్యైతివ్ దాదా.

సుమారు 6, 7 నెలల ఆనంతరం శ్రీ ఆనందమయి మాత - శ్రీ భోలానాథ్ గారు, కములాకాంత్ లతో - కార్ట్రికమాసంలో, రాయపూర్ నుండి తారాపీర్ కు వస్తున్నట్లు యెవలికి తెలియనివ్వక గోప్యంగా వుంచారు. అయినా యెలాగో భక్తులందలికి అమ్మ తారాపీర్ వచ్చినట్లు తెలిసింది. కానీ అమ్మ అనుమతి లేకపోవడంతో యెవరూ అమ్మ వద్దకు వెళ్లిందుకు సాహసించలేకపోయారు. కలకత్తు నుండి నందూ మాత్రం ధైర్యం చేసి అమ్మ అనుమతి లేకుండానే తారాపీర్ వచ్చేసాడు. అమ్మ కూడా నందూ వచ్చినందుకు యేమీ అభ్యంతరం చెప్పేదు. అతడిని వెనకకు పంపనూ

లేదు. ఆ తర్వాత మనోరమ అక్కను, జీవ్యైతివ్ దాదాను అమ్మ తారాపీర్ పిలిపించుకున్నారు. ఒకటిన్నర నెలల తర్వాత తారాపీర్ నుండి ఫిరందలతో కలిసి ‘నలహాటీ’ అనే ప్రదేశానికి వెళ్లారు అమ్మ.

జీవ్యైతివ్ దాదా వున్నత విద్యావంతుడు. ప్రభుత్వంలో వున్నత పదవిలో వుద్దీగ బాధ్యతలు నిర్వత్తస్తన్నప్పటికే నిష్ట నియమాలతో అమ్మ ఆదేశాలను పాటిస్తూ ఆధ్యాత్మిక సాధనలో త్వరితగతిన యెంతో పురోగతి సాధించాడు. మొట్టమొదటి దర్శనంతోనే అమ్మలోని దైవత్యాన్ని గుర్తించి అమ్మకు గొప్ప భక్తుడిగా మారిపోయాడు. రీజులో యెక్కువ భాగం అమ్మ సన్నిధిలోనే గడిపేవాడు. కొన్నాళ్లకు అమ్మ ఆయనకు యజ్ఞాగ్ని సేవలు విధించారు. అంతేకాక ధ్యాన జప విధానాలను పుపదేశించి తన వంట తానే చేసుకుని భుజిస్తూ ఆశ్రమంలోనే నివాసం వుండాలని చెప్పారు అమ్మ. అమ్మ ఆదేశాలను తు.చ. తప్పక పాటిస్తూ ఆశ్రమంలోనే వుండసాగాడు జీవ్యైతివ్ దాదా. ఇంటికి వెళ్లకుండా ఆఫీసుకు ఆశ్రమం నుండి వెళ్లిరావటం ప్రారంభించాడు. అతనికి భార్య, పిల్లలు వున్నారు. అతని భార్యకి అతని జీవన విధానం యేమాత్రం నచ్చేది కాదు. తన భర్తలో వచ్చిన యి మార్పుకు కారణమైన శ్రీ ఆనందమయి అమ్మను కూడా ఆమె తీవ్రంగా ద్వేషించ సాగింది. అమ్మ ఒకసాల ఆమె యింటికి వెళ్లి ఆమె మనసులోని ద్వేష భావాన్ని తొలగించాలని యెంతగానో ప్రయత్నించారు. జీవ్యైతివ్ దాదా గురించి, ఆయన ఆధ్యాత్మిక జీవనం గురించి ఆమెకు అర్థమయ్యేలాగా యెంతో ఓర్పుగా వివరించారు. ఆమెతో యెంతో అనునయంగా, ప్రేమగా మాట్లాడుతూ ఆమెకు నచ్చ

చెప్పాలని, ఆమె మనను మార్చటానికి ప్రయత్నించారు. కానీ ఆమెలో యేమాత్రం మార్పు రాలేదు. తన భార్య ప్రవర్తనకు బాధపడుతూ ఆమెలో మార్పు తీసుకురావడానికి ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాడు జ్యోతిష్ దాదా. తాను మాత్రం అమ్మ సన్నిధి వీడక, అమ్మయే తన సర్వస్వంగా భావిస్తూ, అమ్మ ఆదేశాలను తీకరణ శుభ్రగా పాటిస్తూ ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పురోగతి సాధించిన భాగ్యశాలి జ్యోతిష్ దాదా.

అమ్మ రమణాశ్రమం విడిచి వెళ్లి పది నెలలు కాలం గడిచిపోయింది. ఇంకా అమ్మ తిలిగి రానేలేదు. ఎప్పుడు వస్తోరో సూచనగా అయినా తెలియదు. రమణాశ్రమం లోని భక్తులంతా అమ్మకు సన్నిహిత భక్తులుగా యింతకాలం అమ్మ సహచర్య భాగ్యం అనుభవిస్తూ ఆనందంగా గడిపి, యిప్పుడు నెలలు తరబడి అమ్మ దర్శన భాగ్యం కూడా లేక తల్లడిల్లిపోయారు. రానురాను అమ్మ యెడబాటు వారికి సహించరానిచిగా పరిణమించింది. సర్వాంతర్యామి అయిన అమ్మకు వీలి బాధ తెలియకుండా వుంటుందా?

ఒకరోజు నందూ అమ్మ ప్రక్కనే కూర్చుని “అమ్మ! మిమ్మల్ని ఒక విషయం అడగవచ్చునా?” అన్నాడు. “ఏమిటో చెప్పు” అన్నారు అమ్మ. “అమ్మ! మీరు డాకా విడిచి దాదాపు సంవత్సరం కావస్తున్నాలి. ఆశ్రమంలోని వాళ్లందరూ మిమ్మల్ని ఒక్కసారైనా దల్చించాలని ఆత్మత చెందుతున్నారు. దయతో వారు యిక్కడికి వచ్చి మిమ్మల్ని దల్చించేందుకు అనుమతించండి. ఇంత కాలంగా వారు మీ సన్నిధి భాగ్యం లేక యెంతగా బాధపడుతున్నారో మీకు తెలియదా?” అన్నాడు నందూ. అమ్మ జవాబు యివ్వలేదు. “నందూ! నువ్వు యిలా మాట్లాడకు. ఇచి సమయం కాదు” అని మాత్రం అన్నారు. అయినా నందూ పట్టి విడువక వరుసగా ప్రతిరోజు అమ్మను ఈ విషయమై ప్రాథేయపడుసాగాడు. చివరికి అమ్మ అంగీకరించడంతో నందూ వెంటనే రమణాశ్రమంలోని వారికి, కలకత్తులోని భక్తులందలికి నలహాటీ వచ్చి అమ్మను దల్చించుకోవలసినిగా టెలిగ్రామ్ ద్వారా తెలియపరిచాడు. క్రమంగా కొబ్బి రిజుల్సీనే నలహాటీలో అమ్మ వున్నారని, అమ్మ భక్తులందలిని ఆక్కడికి వచ్చేందుకు అనుమతించారని అన్ని ఊర్లలోని భక్తులకు తెలిసిపోయింది. అందరూ మహాదానందంతో నలహాటీకి చేరుకున్నారు.

నలహాటీలో వున్న శిఖాలయం ప్రక్కనే వున్న ఒక పాత బింగాళాలో అమ్మ విడిచి చేశారు. అమ్మ భక్తులంతా నలహాటీ వచ్చి అమ్మను దల్చించుకున్నారు. భక్తులు అమ్మను దల్చించే

సమయంలో అమ్మ తలపై నుండి వంటి నిండుగా ఒక పెద్ద కంబలి కప్పుకొని వున్నారు. బంగళా ముందర ఆరుబయట పచ్చికలో కూర్చుని వున్న అమ్మ చుట్టూ కూర్చుని భక్తులు అమ్మతో సంభాషించసాగారు. రాయపూర్ లో అమ్మకు జ్యారం వచ్చింది. ఆ తర్వాత శ్రావణ భాద్రపద మాసాలలో అమ్మ పూర్తిగా మౌనవతంలో వున్నారు. ఈ కారణాల వలన అమ్మ బలహీనంగా, సీరసంగా కనిపించారు. మౌనవతం పాటించటం వలన, మాట పెగలక హీనస్వరంతో తడబడుతూ మాట్లాడసాగారు. అయినా నవ్వుతూ అందలిని ఆప్యాయంగా పలకలించసాగారు. ప్రతిరోజు వరుసగా ప్రవాహం వలె అమ్మ దర్శనం కోసం వచ్చే భక్తులతో నలహాటీ గ్రామం ఒక తీర్థక్షేత్రం వలె మాలిపోయింది. అమ్మ విడిచి చేసిన బంగళా భక్తుల రభీతో కిటకిట లాడిపోయింది.

నలహాటీ లో రెండు వారాలు గడిపి అమ్మ మరల రాయపూర్ వెళ్లాలని సంకల్పించారు. వెళ్లిమందు మరల భక్తులకు వాలి సాధనల గురించి తగిన ఆదేశాలు యిచ్చారు. ఒక్కొక్కలికి విడివిడిగా వాలి వాలి సాధనా విధానాల ననుసరించి వారు పాటించవలసిన నియమ నిష్పత్తిను వివరించారు. మనోరమ అనే భక్తురాలు గొప్ప సాధకురాలు. ఆమె వివాహిత. ఆమె అదృష్టం యేమిటంటే ఆమె శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ వంటి సద్గురువును ఆశ్రయించి ఆమె పర్యవేక్షణలో తీవ్రసాధన చేయడంలో ఆమె భర్త ఆమెకు తన పూర్తి సహకారాన్ని అందించడమే! ఆమెలోని ఆధ్యాత్మిక పిపాసను గుర్తించి ఆమెను యింటికి పరిమితం చేసి నిర్విభించక విశాల హృదయంతో ఆమె స్వేచ్ఛగా ఆధ్యాత్మిక సాధన చేసుకొనేందుకు అతడు అనుమతించాడు. అతని అంగీకారం పొంది కొన్నాళ్లు యింటిని పీడి రమణాశ్రమంలో అమ్మ సన్నిధిలో వుండిపోయింది మనోరమ. నలహాటీలో అమ్మను దల్చించి అమ్మ సన్నిధిలో వున్న సమయంలో అమ్మ మనోరమకు సాధనలో కొన్ని మార్గ నిర్దేశకాలను తెలియజేశారు. అందులో ముఖ్యమైనది - మనోరమ కాశీ వెళ్లి అక్కడ తన సాధన కొనసాగించాలన్న విషయం. మనోరమ భర్త అనుమతితో నలహాటీ నుండి నేరుగా కాశి వెళ్లిపోయింది. ఇక ఆ తర్వాత ఆమె తన యింటికి తన భర్త చెంతకు ఒక్కసాల కూడా వెళ్లిందు. ఆమె పూర్తిగా గృహత్వాగం చేసి సన్మాసినిగా మాలిపోయింది. కాలాంతరంలో ఆమె శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఆశీస్సులతో గొప్ప ఆధ్యాత్మికోన్నతిని సాధించింది.

- సేవించి

ద్వారాకార్యాలు | ఇన్సుబ్రంహోర్ము

శ్రీమతి సరోజని, బాప్టిస్ట్

నం॥ 2005 ప్రాంతంలో మావాలికి పని సలగా దీరక్క, కొంచెం ఆర్థిక జబ్బిందుల్లో ఉండే వాళ్ళం. అప్పుడు వేణుగోపాలరావుగారని ఒకాయన, “మీరు, శ్రీ సాయిలీలామృతము ర్ఘంధం పారాయణ చేయండి, బాబా దయవల్ల తప్పకుండా మంచి పని దీరుకుతుంది” అని చెప్పారు. అదేవిధంగా మొట్టమొదటిసారి, ఒక గురువారం పారాయణ మొదలు పెట్టాను. ఆరోజు రాత్రి బాగా చీకటి పడ్డాక డాబా మీద పడుకుండా మని పైకి వెళ్ళాను. మేమున్న ఇంటి దగ్గర ఎక్కువ ఇళ్ళు లేవు. మావారు పని దగ్గర నించి ఇంకా ఇంటికి రాలేదు. పైకి వెళ్ళాక చుట్టూ చూస్తే చాలా భయమేసింది. నేను చాప, బిండు వేసుకుని భయపడుతూనే పడుకోబోతున్నాను... ఇంతలో ఎవరో వస్తున్న చప్పుడు వినిపించింది. బాబా నిజంగానే, నేను చూస్తుండగానే మొట్టు ఎక్కి డాబా పైకి వచ్చారు. కష్టి, తలకి గుడ్డ, చేతిలో సటకా ఉన్నాయి, చీకట్లో మొహం అప్పట్టంగా కనిపించింది. ఒక్కసారిగా ఒళ్ళగుర్తించింది. అలా చూస్తుండగానే, వారు నా తల దగ్గరకొచ్చి కూర్చున్నారు. నాకు నిద్ర పట్టేసింది. మొదటి రోజే ఇంతటి ప్రత్యక్ష దర్శనాన్ని అనుగ్రహించినందుకు బాబావారి పట్ల విపరీతమైన నమ్మకం, ప్రేమ కలిగాయి. తరపాత నిజంగానే మావాలికి మంచి పని దొలకింది.

వేణుగోపాలరావు అంకుల్ ద్వారానే, కోటీశ్వర రావు అంకుల్ సత్యంగం పరిచయం అయ్యింది.

శ్రీ సాయిలీలామృతం పూర్తుయిన వెంటనే ‘శ్రీ గురుచలిత్త’ ర్ఘంధం చదవాలని బాగా కోలిక ఉండేది. అయితే అప్పట్లో చాలామంది, ‘ఆడవాళ్ల ఈ ర్ఘంధం చదవకూడదు’ అని చెప్పారు. నాకేమో ఆ ర్ఘంధం

చదవాలని బాగా కోలికగా ఉండేది. ఒకరోజు ఈ విషయం బాబాకు చెప్పుకుని పడుకున్నాను. ఆరోజు బాబా స్వప్న దర్శనమిచ్చి, “ఆ ర్ఘంధం తప్పకుండా చదువు, వెల 55 రూపాయలు” అని చెప్పారు. అప్పటినించి శ్రీగురుచలిత్త కూడా పారాయణ చేయడం మొదలు పెట్టాను. అది ఇప్పటి వరకు కొనసాగుతోంది.

మాకు ఒక బాబు, ఒక పొప. 2009 లో మా పొపని తెల గర్జపతి గా వున్నప్పుడు, మా సత్యంగ సభ్యులందరము కలిసి శిలిడి వెళ్ళడానికి టీక్కెట్లు ముందుగా కేటాయించుకున్నాము. కానీ నాకు రక్తప్రావం అప్పడంతో పైద్యులు ‘ప్రయాణం చేయెద్దు’ అన్నారు. నాకు చాలా బాధవేసింది. ఆరోజు రాత్రి కలలో,,, మా సత్యంగ సభ్యులందరము శిలిడి లో సమాధి మందిరంలో బాబా చుట్టూ నిలబడ్డాము. మా అందలకి బాబా కిల్లీలు ప్రసాదంగా ఇస్తున్నారు. ఆవిధంగా స్వప్నం వచ్చిన తరువాత ‘ఇంకేమి? బాబా ఆశీస్తులు ఉన్నాయని’ అందరూ అనడంతో, నేను కూడా శిలిడివెళ్ళిపోయాను. ఎటువంటిప్రమాదంజరగలేదు. చక్కగా దర్శనం చేసుకుని తిలిగి వచ్చాను. 5వ నెలలో మళ్ళీ రక్తప్రావం జిలగింది. అప్పుడు యంత సహాయంతో పట్టక్క (స్టోనింగ్) చేశారు. అందులో, ‘అంతా బాగుంది, ప్రమాదం ఏమీ లేదని’ తెలిసింది.. చిత్తంగా అందులో బేబి తో పాటూ పక్కనే బాబా ఆకృతి సీడలా పడింది. అదిచూసి చాలా ఆశ్చర్యపోయాము. చివరికి బాబా దయతో పొప పుట్టింది. అంటే వాలి రక్షణ వల్లే పొప పుట్టిందని నిరూపణ ఇచ్చారు.

మొన్న వచ్చిన కోవిడ్ సమయంలో మావాలికి కరోనా వచ్చింది. పైగా పనికి వెళ్ళడానికి అవకాశంలేదు గనుక, ఇటు శాలీరకంగా, అటు ఆర్థికంగా చాలా ఇబ్బంది పడేవాళ్ళం.

ఆప్పుడు బాబా మావాలికి కలలోకి వచ్చి, “నా సహాయం నీకు వేరించలి ద్వారా అందుతుంది, భయపడకు” అని చెప్పారు. అదేవిధంగా, మా బాపట్ల సత్యంగ సభ్యుల కోసం ఉచిత హోమియో మందు ఏర్పాటు, ఆర్థిక ఇబ్బందులలో వున్న మాలాంటి వాలికి ధన సహాయం, పూజ్యుల్లే అమ్మగాలి ద్వారా మాకు లభించింది. బైట ఆసుపత్రికి వెళ్కుండా ఆ హోమియో మందు, తినడానికి ఇబ్బంది లేకుండా అమ్మ చేసిన ఆర్థిక సహాయం మమ్మల్ని ఎంతగానో ఆదుకున్నాయి. అంతేకాదు శ్రీ బాబాగారు, పూజ్యుల్లే అమ్మగారు ఒక్కటేనని నిరూపణ కూడా జరిగింది.

చివరిగా ఈ సంవత్సరం అంటే 2024 వ సంవత్సరం, ఏప్రిల్ నెలలో ఒకరోజు మావారు, బైటికి వెళ్కడానికి స్వాగటరు తీసి, దాన్ని కాలితో నెడుతుంటే, కాలు జాలి బండికి తగిలి, పెద్ద గాయం అయి చర్చం చీరుకుపోయింది. వెంటనే ఆసుపత్రికి వెడితే, కుట్టు వేసి, ‘ఒక వారం ఇంట్లో వుండాలి’ అన్నారు. పనికి వెళ్కుండా ఇంట్లో వుండటం కుదరదని, కట్టుకట్టించుకుని ఇంటికి వచ్చేసారు. నేను రోజుం కట్టు మాల్చి కడుతుండేదాన్ని. ఇలా ఒక నెల అయినా ఆ గాయం తగ్గలేదు. తగ్గేవరకు పనికి వెళ్కుండా ఇంట్లోనే వుండిపోయే పరిస్థితి లేదు. మేం నెలలో వచ్చిన శ్రీ సాయిలీలామృతము కృతజ్ఞతార్పన రోజు పూజ అయిపోయాక, “మావాలి కాలి గాయం మానిపోవాలని, దానికోసం టీ మానేసి సప్తాహ పారాయణలు చేస్తానని, మీరు తప్ప మాకు దిక్కెవ్వరూ లేరని”, బాబావాలికి మొక్కుకున్నాను. అదేరోజు నించి పారాయణ మొదలు పెట్టాను. ఈ పారాయణ హడావిడిలో మావాలి కాలికి కట్టుకట్టడం మల్చిపోయాను. కొన్ని రోజుల తరువాత మావాలికి స్వప్నం లో బాబా దర్శనమిచ్చి, కాలికి తగిలిన గాయానికి కుట్టు వేశారట. మావారు నాతో ఈ విషయం చెప్పాడు, నేను కట్టుకట్టడం మల్చిపోయానని గుర్తుకొచ్చి, కట్టువిపి చూస్తే, చర్చం అతుక్కపోయి, గాయం చక్కగా నయమై పోయింది. మా ఆనందానికి అవధులు లేవు.

ఈ విధంగా ఇంకెన్నో సందర్భాలలోకూడా, సమర్థ సద్గురు సాయినాథుడు, మమ్మల్ని ఎంతగానో ఆదుకుని అక్కున చేర్చుకుంటున్నందుకు, ఆ తండ్రికి మా హృదయపూర్వక పాదాభివందనములు!! ●

మాతృదేవ స్నిగ్ధిలో గురుపూర్ణాల్మయ

13వ పేజీ తరవాయి

అర్థం అయినటి ఏమిటంటే, ఈరెండూ ఒకే భావనకు సంబంధించిన వివరణలు అని!! కుంభవృష్టి కులసి పంటలన్నీ పండితుయిలో ‘ఔహో’ ఆనిపించి హృదయం పులకించినరోజు గురుపూర్ణాలు, పండితుయిలో పక్షానికి వచ్చి తృప్తిగా ఆస్వాదించాక ‘హమ్మయ్’ అని ఆనిపించిన రోజు దత్తజయంతి!

గురుపూర్ణాలుకు సాకార రూపం బాబా, మాప్సరుగారు. ఆ గురుశిష్యులలో లేని ఉత్తమ లక్ష్మణాలు వేరెక్కడా కనపడవు. ఈరోజున వాళ్ళ వాగ్దానం ఏమిటంటే, విశ్వమంతా నడిపే శక్తిలో పరిపూర్ణంగా లయించి, దాంట్లో భాగంగా నడుస్తూ దేవుడని దేనినైతే అంటున్నామో ఆస్తితిలో మనల్ని వుంచుతారు. మనందలికి ఏది కావాలో అభి ప్రసాదించడానికి వచ్చారు ఆ గురుశిష్యులు. తక్కిన వారందలిలో వారేమి చూస్తున్నారో అభి చూడ్డం నేర్చుకోగలిగితే, గురుపూర్ణాలు సార్థకమైనట్లు!

ఈగురుపూర్ణాలు సందర్భంగా వాలిభక్తులైనమీఅందలినీ వాలి స్వరూపాలుగా భావించి మనస్సుల్నిగా నమస్కారాలు తెలుపుకుంటున్నాను. సకల సృష్టి గురురూపమై నన్ను సదా కాపాడి సన్మార్గంలో నడుపుతున్నందుకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ, అధ్వరీయమైన పూర్ణ దత్తావతారమైన శిలండి సాయినాథుల వాలికి, వాలి స్వస్ఫుర్యాపం, వాలి శిష్యేత్తముడూ అయిన భరద్వాజ మహారాజ్ గాలికి, భరద్వాజ మహారాజ్ గాలి హృదయాంతర్వ్యాతి అయిన అమ్మగాలికి పాదాభివందనములు చేస్తూ, గురుపూర్ణాలు సందర్భంగా ప్రత్యేక అనుర్ఘాం ప్రాప్తించి, సుఖశాంతులు, ఆయురారోగ్యాలు, అష్టాశ్వర్యాలు, ఆధ్యాత్మికత, గురుభక్తి కలగాలని ప్రార్థిస్తూ సెలవు తీసుకుంటున్నాను” అంటూ వాలి సత్యంగాన్ని ముగించారు.

తదుపరి భక్తులందరు ఆ ముగ్గురు మూర్ఖులకు నమస్కారించుకుని భోజన ప్రసాదం ఆరగించి, మాతృదేవి సన్నిధినించి బయలుదేరడంతో గురుపూర్ణాలు ఉత్సవాలు ముగిశాయి. ●

గోదార్యాని గ్రౌండ్ లీలు

శ్రీమతి స్వాతంత్ర్యాని, గుంటూరు

పూర్వాని జ్యేష్ఠ భరద్వాజ గురుదేవుల శీలావైభవాన్ని గుంటూరు వాస్తవ్యరాలు శ్రీమతి స్వాతంత్ర్యాని కంటి విధంగా తెలియచేస్తున్నారు....

మా పుట్టిల్లు గుంటూరు. నేను 2001వ సంవత్సరంలో వివాహమై గుంటూరునుంచి ప్రైదరాబాదుకు వెళ్లిపోయాను. 2002 వ సంవత్సరంలో నాకు గర్భపూషణమైంది. వైద్యులు పరీక్షించి నాకు మళ్ళీ గర్భం రావడం కష్టమని చెప్పారు. నేను చాలా బాధపడ్డాను.

మా అమ్మ అప్పుడప్పుడూ నల్లపాడులోని నాగసాయి మందిరంలో జిలగే సత్యంగాలకు వెళ్తుండేది. అప్పుడు సత్యంగసభ్యలలో ఒకరైన శేషమ్మగారు మా అమ్మ ద్వారా నా సమస్య విని, “మీ అమ్మాయిని శ్రీ సాయిలీలామృతం సప్త సప్తాహమోలు పారాయణ చేయమనండి. బాబా, పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు తప్పకుండా ఆమెకు సంతూహాన్ని ప్రసాదిస్తారు” అని చెప్పారు. అదే సమయంలో నేను గుంటూరుకు వెళ్లాను. అప్పుడు ఆవిడ నాకు శ్రీసాయిలీలామృతం, శ్రీగురుచరిత్ర ర్ఘంధాలిఖి పారాయణ చేసుకోమని చెప్పారు.

నాకు అంతా అయోమయంగా అనిపించింది. ఎందుకంటే నేను ఎప్పుడూ పారాయణ చేయలేదు. వైద్యుల సైన్సును నమ్మాలో లేక బాబాను నమ్మాలో అర్థం కాలేదు. ఎటూ తేల్చుకోలేక ఈ విషయమై రెండు చీటీలు ప్రాసి, మా ఇంటిపక్కన పున్న ఒక సంవత్సరం వయసున్న బాబుచేత మూడుసార్లు చీటీలు తీయిస్తే, మూడుసార్లూ సప్త సప్తాహమోలు పారాయణ చేయమనే వచ్చింది! ఇక మందులు, వైద్యుల నిర్ధారణ అన్ని పక్కన పెట్టేశాను. మర్మాడే శ్రీసాయిలీలామృతం ఏకాహ పారాయణ, ఆ మర్మాడే శ్రీ గురుచరిత్ర ఏకాహ పారాయణ చేసుకుని

ప్రైదరాబాదుకు వెళ్లిపోయాను. అక్కడ సప్త సప్తాహమోలు శ్రీసాయిలీలామృతం పారాయణ మొదలుపెట్టాను.

ప్రతివారంబుధవారంనాడు పారాయణ పూర్తయేయైసి ఎవరో ఒకరు భోజనానికి వచ్చేవారు! అంతేకాకుండా పూజ చేస్తుంటే బాబా, పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు అక్కడకు వచ్చి కూర్చున్నారనిపించేబి! చాలా చక్కటి భావంతో పూజ చేసుకునేదాన్ని. సిగ్గు 5 వారాలు పూర్తయేయైసి నేను గర్భావతిని అని తెలిసింది! అది ఫిబ్రవరి నెల. ఇక నా ఆనందానికి అవధులు లేవు. ‘ఈ కాలంలో సైన్సులి, వైద్యులు చెప్పిన విషయాన్ని పక్కనపెట్టి పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు వ్రాసిన బాబా చలితు చదివితే ఇంతటి పలితమా! మహాత్ములంటే బీళ్ళు కదా!’ అనిపించింది. అప్పుడు వైద్యుల దగ్గరకు వెళ్లే వారు కూడా చాలా ఆశ్చర్యపోయి, తొమ్మికి నెలలూ పూర్తి విక్రాంతి తీసుకోవాలని చెప్పారు.

నేను వెంటనే గుంటూరులోని మా పుట్టింటికి వచ్చేశాను. పారాయణ మాత్రం ఆపకుండా చేస్తూనే వున్నాను. మూడు నెలలు నిండి నాలుగవ నెల వచ్చేసి భయం పట్టుకుంది. ఎందుకంటే అంతకుముందు గర్భపూషణమని నాలుగవ నెలలోనే! ఒకరోజు నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో నేను బాబా పాదాలు, పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాల పాదాలు పట్టుకుని బాగా ఏడుస్తున్నాను. ‘నాకెందుకు భయమేస్తోంది? వైద్యుల మాట కూడా పక్కన పెట్టి మిమ్మల్నే నమ్ముకున్నాను. మలి ఇప్పుడెందుకు భయంగా వుందశి ఏడుస్తుంటే, నాకు పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాల పాదాలు మెత్తగా తగిలాయి. పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు కనపడి నన్ను ఒళ్ళో పడుకోపెట్టుకుని నా తల నిమురుతూ, “భయమెందుకు తల్లి? నేనున్నాను కదా! నా ప్రసాదం నీకు పూర్తిగా అందుతుంది” అని లేచి పక్కకి జిలగారు. వారి వెనకాల విజయవాడ కనకదుర్గ అమృపాలిలా వున్న అందమైన అమ్మాయి వుంది. పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు

ఆ అమ్మయిని చూపిస్తూ, “ఇంతటి బంగారంలాంటి అందమైన అమ్మయిని నీకు ప్రసాదించబోతున్నాను. భయపడవద్దు. ఈ క్షణంనుంచి నీకు భయమనేడే లేకుండాపోతుంది” అన్నారు. మెలకువ వచ్చేసింది. మర్మాటినుంచి ఎంత దైర్యంవచ్చిందంటే పురిటికి వెళుతూ కూడా చాలా దైర్యంగా వెళ్లాను. చివలివరకు పారాయణ చేసుకుంటూనే వున్నాను.

అయితే నేను ప్రతి నెలా పరీక్షలు చేయించుకునే పైవేటు ఆసుపత్రి వైద్యులు నాకు సిజేలియన్ తప్పదని, డబ్బులు సిద్ధం చేసుకోమని చెప్పారు. మాకు అంత స్తోమత లేదు. ఏమి చేయాలో తెలియలేదు. అప్పుడొక అద్భుతమైన లీల జిలగించి. ఒకరోజు మా అమ్మ శేషమ్మగాలింటికి సత్యంగానికి వెళ్లింది. సత్యంగం అయిపోయాక అక్కడ పున్నపాలతో నా పరిస్థితి చివలిస్తూ వుండగా ఇదంతా వింటున్న ఒకావిడ మా అమ్మతో, “మీరు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి అని అనుకోకపోతే ఒకసారి మా ఆసుపత్రికి రండి. నా పేరు రూస్తీ. నేను అక్కడ ల్యాబ్ టెక్నిషియనుగా

పనిచేస్తాను. రేపు మీరు అక్కడికి వస్తే మీ అమ్మయిని ఒక మంచి లేడీడాక్షర్ దగ్గరకు తీసుకువెళతాను. ఆవిడ కూడా సిజేలియన్ అని చెప్పే అప్పుడే మీరు పైవేటు ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లవచ్చు!” అని అన్నారు. మా అమ్మ నాతో ఇదంతా చెప్పి నన్ను ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లింది. నేను కొంచెం అయిష్టంగానే అక్కడకు వెళ్లాను. కానీ తీరా వెళ్లాక నా అజ్ఞప్రాయం ఎంత తపోసి ఆర్థమైంది. ఆ ఆసుపత్రి చాలా బాగుంది. అక్కడ డాక్టరుగారు నాకు సుఖపుసుపం అవుతుందని, శస్త్రచికిత్స అవసరం లేదని చెప్పారు. మేము ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాము. జరుగుతున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల లీల గమనిస్తే, ఆర్థికంగా ఇబ్బంది పదుతున్న మాకు సత్యంగం జిలగే చోటే పలిష్టారం చూపించి, మా వెంటవుండి నడిపిస్తున్న ఆ కరుణామూర్తి ప్రేమకి కళ్చినిచ్చొచ్చాయి. ఆ డాక్టర్ పర్యవేక్షణలోనే వుండి ఆమె చెప్పిన సమయానికి ఆసుపత్రిలో చేరాను. చేటిన రెండుమూడు రోజులకు మా బంధువులు శిలించి వెళ్లి వచ్చి, ఒక గురువారంనాడు బాబా ఊబి, ప్రసాదం తెచ్చి నాకు అందించారు! అది చూడగానే నాకు కన్నిళ్లు ఆగలేదు. ‘ఎంత శ్రద్ధగా బాబా నన్ను చూసుకుంటున్నారో కదా!’ అనిపించింది. మైనతాయి లీల గుర్తిచ్చింది. ఆ ప్రసాదం తీసుకోగానే నొప్పులు మొదలయ్యాయి. శుక్రవారం ఉదయమే సుఖపుసుపం జిలగి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వరమిచ్చినట్లుగా నిజంగానే బంగారంలాంటి పాప పుట్టింది. అది నవంబర్ నెల. అందరూ పాపను చూసి, ‘పాప చాలా బాగుంబి, మేము పెంచుకుంటాము ఇచ్చేస్తావా?’ అనడిగేవారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు మా పాప బంగారంలా వుంది కనుక, ‘హేమసాయిశ్రీ’ అని పేరు పెట్టాము. ఇదంతా 2004 లో జిలగింది.

2006లో మా అమ్మ, నాన్న పైదరాబాదులోని మల్కాజిగిలిలో వున్న పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి దర్శనానికి వెళ్లారు. అప్పుడు అక్కడ ద్వారకబాబుగారు కూడా వున్నారు. మా అమ్మ పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలికి నమస్కరించుకుని, తరువాత బాబుగాలికి కూడా నమస్కారం చేసుకుని అకస్మాత్తుగా, “బాబు! మా అమ్మయికి పాపని ఇచ్చారు. ఇక మీలాంటి బాబుని కూడా ఇస్తే, మీ పేరే పెట్టుకుంటాము” అని దణ్ణం పెట్టుకుంది! అలా అడగటం మా అమ్మకే ఆశ్చర్యం వేసింది. మేము బాబు కావాలని ఏమీ అనుకోలేదు. మా స్తోమతకి ఈ పాప చాలనుకున్నాము. అమ్మవాళ్లు బాబుగాలిని అడిగినది

ఫిబ్రవరి నెల. నేను అదే నెల గర్జం దాల్చాను. సలిగా నవంబర్ నెలలో మళ్ళీ మావాళ్లు శిలిడి వెల్లివచ్చి ప్రసాదం తెచ్చిచ్చిన తరువాత సుఖప్రసవం జరిగి బాబు పుట్టడు! ఇక ఏమీ ఆలోచించకుండా మా అమ్మ అనుకున్నట్లు వాడికి ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ అని పేరు పెట్టేశాము. అనుకోకుండా వాడి పేరులో మొదటి అక్షరం ‘ద’ తో వుండాలని తరవాత తెలిసించి! ఈవిధంగా అనేక ఆరోగ్య, ఆర్థిక సమస్యలతో సతమవుతున్న మాకు, వాటన్నింటిని పక్కకి నెట్టి పూజ్య గురుదేవులు ఇద్దరు పిల్లల్ని ప్రసాదించారు.

మేము పాప పుట్టాక హైదరాబాదునుంచి గుంటూరుకి మాలిపోయాము. మావారు కూడా ఇక్కడే ఉద్దీఘగం చూసుకున్నారు. అయితే ఆర్థిక సమస్యల దృష్టి నేను కూడా ఉద్దీఘగం చేయాలనుకున్నాను. మా పాప పుట్టేసలకి నేను 10 వ తరగతి మాత్రమే చదువుకుని వున్నాను. అందువల్ల మా ఇంటిపక్కనే వున్న పారశాలలో నెలకు 500 రూపాయల జీతానికి ఉద్దీఘానికి చేరాను. ఒక చిన్న పారశాలలో 500 రూపాయల జీతానికి ఉపాధ్యాయురాలిగా చేలన నేను, ఈరోజు ఒక మిథినలీ పారశాలలో 40,000 రూపాయలు సంపాదిస్తున్నాను. ఇదంతా కూడా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల కృపే!! నన్ను తీసుకెళ్లి పెద్ద శిఖరంపై కూర్చోపట్టారు.

ఈ లీల తప్పకుండా చెప్పికిపోవలసినది. నేను, చిన్న స్కూల్లో పనిచేస్తూనే, హైవేటుగా డిగ్రీ పూర్తిచేశాను. ఒకరోజు ఆక్స్ప్రెస్ పారశాల ముందునుంచి వెళుతూవుంటే ఒక్కసాల లోపలకు వెళుతామనిపించింది. అది ఆగష్ట నెల. అప్పుడు టీచర్ ఉద్దీఘాలు వుండవని తెలిసినా వెళ్లాను. చిత్తంగా నా సబ్బెక్టు అయిన సాంఘికశాస్త్రంలో పనిచేసే ఉపాధ్యాయుడు అప్పుడే మానెయ్యడం, నన్ను ఆ పదవి వరించడం జరిగిపోయాయి! అప్పటికే మునుపటికన్నా మంచి జీతంతోనే చేరాను.

మా పిల్లలు లయోలా పారశాలలో చదువుకునేవారు. ఆ స్కూల్లో పనిచేయ్యడం కష్టమని, చాలా కలినమైన నియమాలంటాయసీ విన్నాను. అందుకని నాకు ఆ స్కూల్లో ఉద్దీఘగం చేయాలనిపించేబి కాదు. ఇంతలో మా స్నేహితురాలు ఆ పారశాలలో ఉపాధ్యాయురాలిగా చేలంచి. మా స్నేహితురాలు లయోలాలో చేరాక నాతో, “ఇప్పటివరకూ విన్నవన్నీ నిజం కాదు. ప్రతిభ వున్నవాలికి

ఇక్కడ మంచి భవిష్యత్తు వుంటుంది” అని చెప్పి, నన్ను కూడా అక్కడ ప్రయత్నం చేయమంది. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గర వెళ్లాలా వద్దా? అని మళ్ళీ చీటిలు వేశాను. వెళ్లమని వచ్చింది. 2019 మార్చిలో దరఖాస్తు చేశాను. నిజానికి నా అర్పాత చాలా తక్కువ. హైవేటుగా చచివిన డిగ్రీ వుంది అంతే! B.Ed కూడా లేదు. కానీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి అపారమైన కరుణ మాత్రం పుష్టలంగా వుంది. నన్నిక్కడికి పంపించారు, కనుక నాకు అవకాశం ఇచ్చి తీరుతారని నా నమ్మకం. నామం వదలకుండా జపిస్తూనే వున్నాను. దాదాపు 48 మంది సశఖల్ డిపోర్ట్యూంటులో డెమోకి వచ్చారు. నేను చివరిదాన్ని. అయినా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి అధ్యుతమైన ప్రణాళికలో భాగంగా నాకు ఆ ఉద్దీఘగం వచ్చింది.

ప్రణాళిక అని ఎందుకు అంటున్నానంటే... కరోనా రాబోయే ముందరే నన్ను లయోలా పారశాలకు తరలించారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు!! 2020 లో కరోనా వచ్చి దాదాపు అన్ని పారశాలలో ఉద్దీఘస్తులకు జీతాలు ఇప్పలేదు, ఆక్స్ప్రెస్ స్కూల్లో కూడా! కానీ నేను పనిచేసే లయోలా పారశాలలో మాత్రం మేము పనిచేయకపోయినా జీతం ఇచ్చేవారు! ప్రతినెలా వచ్చే ఆ జీతాన్ని చూసుకుని, ఇది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ప్రసాదం అనుకుంటూ ఏలోటూ లేకుండా గడిపేవారము. నేను నా జీవితంలో ప్రతీ బిషయంలోనూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి, బాబా అండదండలు సమృద్ధిగా పౌండాను, పౌందుతున్నాను.

ఇప్పటికే ఏదైనా కష్టం వస్తే తలచుకుంటే చాలు, పరిష్కారం చూపిస్తారు. లేదా తట్టుకునే శక్తి అయినా ఇస్తారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నేను వివిధంగా కృతజ్ఞతలు తెలుపగలను?

గురుకుటుంబంతో మాకు అనుబంధం కలగడం నిస్సందేహంగా పూర్వజన్మ సుకృతం. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు కూడా నా తల్లిదండ్రుల్ని చాలా కష్టాలనుంచి కాపాడారు. మా కుటుంబంతూ గురుదంపతుల పాదపద్మాలను ఆశ్రయించుకుని ఎప్పటికే కృతజ్ఞత కలిగివుండేలా బీఫించమని గురుదంపతులను ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఓం సంతానప్రదాయ శ్రీ భరద్వాజ సద్గురవే నమః!
జై సాయి మాస్టర్!!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసౌహంప్రా	₹149.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సప్తంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారూడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
విది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్వము	₹99.00
బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్గుతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	
ఇతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవతలైపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ఫామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమాదు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	
ఆచార్య అమృత లేఖావళి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ఫామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టరు అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ఫామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్మిది	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

‘శ్రీ గురు చలత్’ కృతజ్ఞతార్థన

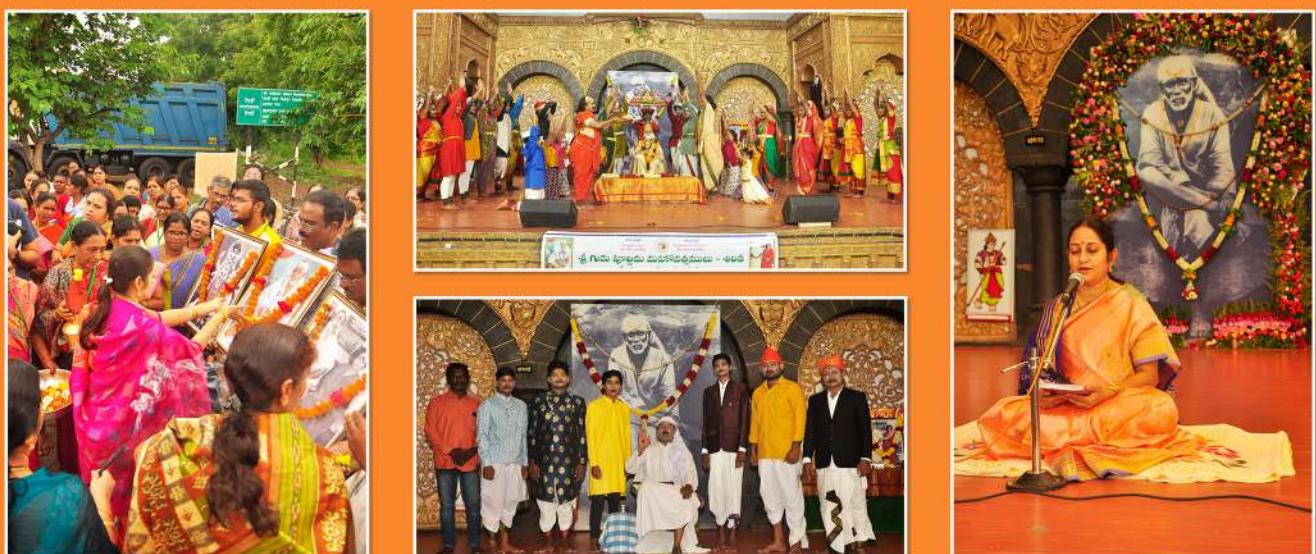
సెప్టెంబరు 01, 2024

శ్రీ గురు చలత్ నిత్య వారాయణ గ్రంథము

ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

మానవ జీవిత లక్ష్యమైన ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతనొందడానికి పూర్ణార్థమైన సద్గురువును తెలుసుకొని, ఆశ్రయించి తగు లితిన సేవించడానికి నిర్మించు మార్గమైన ‘శ్రీ గురు చలత్’కు శతకంటివందనములతో కృతజ్ఞతార్థన

శ్రీ సాయినాథుని సన్మిభలో పుణ్యక్షేత్రమైన శిలాదీలోని శతాబ్ది మండపంలో పూజ్య
 గురుపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా 11-7-24 నుండి
 17-7-24 వరకు పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులచే విరచితమైన 'శ్రీ సాయి లీలామృతము'
 సప్తాహా పారాయణ కార్యక్రమము నిర్వహించారు. తెలుగు రాష్ట్రాల నుండి సుమారు
 400 మంచి భక్తులు భక్తి ప్రపంచాలతో ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.